

1430

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תביעה 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (נעדר)

לשאלת ביהמ"ש:

- 1
2 ש. אמרת שהיו לנאשם מעין כוחות על, מן "פרוצדור תקשורת", ממה אתה למד את זה, שהיו לו
3 כוחות עודפים על אדם מן היישוב?
4 ת. אני לא מאמין בכוחות-על, אבל אני מאמין בכך שיש אנשים שמושפעים מהעמדה של
5 "הריני בעל כוחות עליו ומגויבים לזה, אבל לא כל אחד מגיב לזה.
6 ש. כל אדם יכול להפגין כוחות על?
7 ת. להפגין יחודי בעל כוחות עליו לא.
8 ש. אז מה מייחד את המקרה הזה?
9 ת. יש לו יכולת, יש הרבה אנשים כאלה שרודנים להציג את עצמם כבעלי השפעה ערפת, הם
10 יודעים לנצל אנשים אחרים.
11 ש. אבל צריך שיהיה להם את אותה כריזמה.
12 ת. כן, לא כל אחד יכול להיות סגור. היה לו את הצירוף של האידיאולוגיה והחזון הזה, שידע
13 לקשור לטכנולוגיה חברתית ולטמון על סודיות, ללכת עיי החוק בצורה כזו ולא להתגלות,
14 זה גם של מדינת ישראל.

ב"כ המאשימה: אלה עדי,

ע/ת-1 – הנאשם – אבא גואל גואל רצון – סותר כדן:

חקירה ראשית – ב"כ הנאשם:

- 15
16
17
18
19 ש. בן כמה אתה?
20 ת. אני בן 62.
21 ש. כמה שנות לימוד סיימת?
22 ת. לא סיימתי בכלל.
23 ש. כמה למדת?
24 ת. ביתה א-ב.
25 ש. כמה אחים יש לך?
26 ת. היו שמונה אחים.
27 ש. מבחינת קריאה וכתובה, מה רמת הידע שלך?
28 ת. הייתי לוקח ביתה ב', א-ב, אני, אם תגיד לי חשבון ועוד 18 (עוד 18), אני יודע עד היום.
29 ש. מבחינת כתיבה, איך הכתיבה שלך?
30 ת. מלא שגיאות, אני לא יודע להבחין סין סטי"ד ל-ש"יין, בן היא ל-ע לבן כי ו-ק, הכל
31 מסובך.
32 ש. מה לגבי שירות צבאי?
33

1430

1432

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. שירות צבאי, הלכתי לשירות צבאי. בשירות צבאי הייתי בצנא, אבל יצאתי משמו בעונתי:
 2 לשאלת בית המשפט אני לא יודע איפה, בתעלה, סיני, לא יודע אני באיזו יחידה, או לא
 3 ידעתי שום דבר. סתם לקחון אותי לסתם יחידה.

לשאלת ביהמ"ש:

- 4
 5 ש. איזה צבע כובע היה לך?
 6 ת. לא יודע זה היה בטירונות.
 7 ש. כמה חודשים שירת בצנא?
 8 ת. שירותי בצנא בערך שלוש חודשים.
 9

המשך הקצרה ראשית - ב"ב הנאשם:

- 10 ש. למה השתחררת?
 11 ת. בגלל שתי סיבות – אחת שלא למדתי, ואני קורא לה "הקללה הזאת". איך שאני קורא לזה,
 12 והשנייה שחייבת לי צהבת.
 13
 14

לשאלת ביהמ"ש:

- 15 ש. לא ידעתי קודם שלא למדתי?
 16 ת. כן יודע.
 17
 18

המשך הקצרה ראשית - ב"ב הנאשם:

- 19 ש. הנשים שהעידו כאן, חלקן תיארו שהיית "הילר". מה יש לך לומר על זה?
 20 ת. טוב, "הילר", היום יש הרבה, זה לא אני יחידי בארץ. כן, הייתו הלך.
 21 ש. מה זה "הילר"?
 22 ת. הילר זה כמו שאת לא יושבת על ביצה עוז, או מתארגנת האפרוח זה, או הילר קוראים
 23 לזה "ידו חשמל", כל מיני כוילים. לשאלת בית המשפט מה הוא יושב אני משיב, כי הוא
 24 מעביר חיו, ארגויה, והם מרסא את האנשים. בעולם זה לא חזק, לא מניק, לא משפת, זה
 25 עוזר, זה מרסא רק, יש את זה בסביבת של החיות שם, הם מרפאים את עצמם ע"י הרוק שלהם
 26 או, אני יודע, יש את זה בחיות.
 27 ש. חלק מהנשים סיפרו שהיית מרסא את הילדים בשהם היו חולים.
 28 ת. כן, ריפאתי את הילדים כשהיו חולים.
 29 ש. כמה עבדת?
 30 ת. אני עבדתי את כל העבודות, אבל לא חסתדרתי באף עבודה כמני שלא למדתי
 31 ש. כמה עבדת?
 32
 33

1431

1432

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מנינת ישראל נ' רצון (עציר)

1 ת. עבדתי במאות, עברתי כרצפות, עבדתי כל העבודות אבל לא הסתגדרתי. זה היה דורש סאמץ
2 זכור, נלי לא היה. מאוד הייתי עדין.

3 לשאלת ביהמ"ש:

4 ש. לעכר בבניין צריך השכלה?

5 ת. כן, צריך לדעת איך... זהו, והיום בלי השכלה לא לוקחים בנאי.
6

7 המשך חקירה ראשית - ב"ב הנאשם

8 ש. עד איזה גיל עבדת?

9 ת. עבדתי כל הגילים, התחלתי בזה בגיל... בוא נגיד שלושים ו... שלושים וארבע.
10

11 לשאלת ביהמ"ש:

12 ש. מה עשית בתור ילד בכלל?

13 ת. זו היסטוריה שלמה, חשוב מאד שתקראו את זה. אבא שלי היה איש מחזרת, הוא לא
14 סיפר את זה רוב הזמן.

15 ש. מה אתה עשית?

16 ת. אני מסביר איך התחיל הסיפור שזה התחיל להתגלגל לעניין. אבא שלי היה איש מחזרת,
17 הוא היה מעביר נשק מראשון לריו, לגל אביבן ויום אחד הוא עבד בכל מיני גם יבנות,
18 והוא טיפה נכה בגלל זה, ואז הוא לא יכל לטפל בנו, הוא היה בבית חולים כל הזמן ואני
19 הייתי ילד רחוב, משוטט ברחובות ומחפש איך אוכרים, את המעמד שלי, וככה זה היה.
20

21 ש. ועבדת?

22 ת. חילטתי עבודות, אף אחד לא רצה להחזיק אותי כי הם רצו יותר תפקוד ממה שאני הייתי
23 יכול. הם רצו שאני אעבוד יותר ואני לא יכולתי.

24 המשך חקירה ראשית - ב"ב הנאשם

25 ש. באיזה גיל הפסקת לעבוד?

26 ת. בגיל 31 בערך, אני לא זוכר.

27 ש. ממה התפרנסת?

28 ת. מביטוח לאומי, בגלל שבדקו אותי וראו שאני חלש מב. עד היום יש לי האבים, אני סובל
29 מהגב.

30 ש. כמה אחוזי נכות נקבעו לך?

31 ת. 100.

32 ש. מתי התחתנת?

33

1432

1433

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תמי"ת 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. התחנתני, לא זרעו
- 2 ש. בן כמה היית?
- 3 ת. זה אחר צבא.
- 4 ש. כמה אחרי צבא? שלושה חודשים אחרי שסיימת?
- 5 ת. כן.
- 6 ש. עם מי התחנתת?
- 7 ת. התחנתנו עם תקווה.
- 8 ש. כמה שנים היית עם תקווה?
- 9 ת. עם תקווה הייתי איתה בערך, וואלה לא זוכר, חכך, אני אעשה חישוב. אח... בקיצור זה פתח
- 10 שטלד יגאל.
- 11 ש. כשנולד יגאל מה קרה?
- 12 ת. אז לא, לא קרה שום דבר, לא הייתה בינינו שטאה, לא שום דבר.
- 13 ש. מה קרה כשנולד יגאל?
- 14 ת. לא שטלד יגאל, לחיפד, שנולדה אלה.
- 15 ש. כמה ילדים נולדו לך מתקווה?
- 16 ת. חמישה.
- 17 ש. איך הסתיים הקשר בינך לבין תקווה?
- 18 ת. עם תקווה לא היה לי אישה טובה מאוד. באמת [מחייך].
- 19 ש. למה זה נגמר? מה קרה?
- 20 ת. לא, כואב לי טאטיה טובה ויגא הייתה, כל הזמן, זה נגמר בגלל שהיית ביני לבין פנר,
- 21 מבחינה מינית היא לא הייתה... מתפקדת.
- 22
- 23 לשאלת ביהמ"ש:
- 24 ש. איזה פנר?
- 25 ת. בכלל לא היה בינינו הבנת.
- 26
- 27 המשך חקירת ראשית - כ"כ הנאשם:
- 28 ש. תמשת הילדים, עם מי נשאר בבית?
- 29 ת. את... נשארתי... נשארתי אלה, אלה לקחה, ליבלה אותה תקווה.
- 30 ש. ומה עם יתר הילדים?
- 31 ת. שאר הילדים, יגאל היה בכפר הבידן...
- 32 ש. אתה זוכר את השמות שלתם?
- 33 ת. כן, יגאל הייתה במשפחה אומנת וגלית הייתה גם וגם יגאל היה אזר כך.

1433

1434

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תמ"ח/10-02-23751 מדינת ישראל נ"ר צוין (עצור)

- 1 ש. למה הם הוצאו למשפחה אומנת?
 2 ת. בואי אני אגיד לך את האמת, אני מעוניין לכסות על האישה.
 3 ש. אני חוזרת על השאלה.
 4 ת. היא לא יכלה לגדל אותם.
 5 ש. ואתה?
 6 ת. ואני הייתי חולה באותה תקופה. היית לי אולקוס. והראש היה משתובב לי ולא הייתי אוכל.
 7 זה התחיל מתצבא, היית לי נהבת וזה עשה לי אולקוס.
- 8 לשאלת ביהמ"ש:
 9 ש. אבל אגדה הילך.
 10 ת. אז עוד לא הייתם.
- 11 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:
 12 ש. מי קבע שהם יצאו למשפחה אומנת?
 13 ת. עובדות סוציאליות. חיינו יחד, ישנו יחד, אכלנו יחד.
 14 ש. מהילדים יצאו מהבית ואתם עוד הייתם ביחד?
 15 ת. כן, כן.
- 16 לשאלת ביהמ"ש:
 17 ש. שניכם לא יכולתם לגדל אותם?
 18 ת. כן, בדיוק ככה. הייתי חולה ולא יכולתי לעבוד.
- 19 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם:
 20 ש. יש עוד ילדה בחמישייה?
 21 ת. עוד ילדה? המישה.
 22 ש. טיגל, ינאל, ו?
 23 ת. ואוריה.
 24 ש. איפה אוריה הייתה?
 25 ת. אוריה הייתה, היא גידלה אותה, תקווה גידלה אותה, והיא גידלה אותה עד שהיא נכרה ל.
 26 עד שהיא עברה. לא היה לה סבלנות בשמילה, נגיד את חאמת. אם היא רוצה ממנה משהו
 27 אז לא הייתה מסתדרת.
 28 ש. שמענו בעדויות שאחת מהבנות שלך מאושפזת בבית חולים פסיכיאטרי. מי זו?
 29 ת. כן, טיגל. היא הבת שלי ושל תקווה.

1434

1435

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. מאיה גיל היא מאושפוט בבית מסיביאטרי!
- 2 ת. משהייתה בת 8
- 3 ש. למה?
- 4 ת. היא הייתה בפנימייה ב, לא יודע, שכחתי כבר, לפימיה ב... רגע אחד...אני אזכור אני אניק
- 5 לך. אני זוכר ולשיר. הוא הייתה בפנימייה "בית אשר", אם אני לא טועת.
- 6 ש. ומה קרה?
- 7 ת. היא הייתה שבת, שמו לה דג, דג של דגים, שמו לה בתוך תחלוצה בפנימייה, היא הייתה
- 8 בפנימייה. הילדים התחילו להשתחיל והיה להם אקווריום, לקחו את הדג והכניסו לה
- 9 מתחת לתלוצה, היא חשבה שהדג נכנס לה לנוף והשתגעה, ולא מספיק שחשתגעה הכניסו
- 10 אותה לנוף הארון ועלל אותה בתוך הארון בפנימייה, ואז היא הגיעה לבית חולים וככה זה.
- 11 ש. מהבית של תקווה, כשעזבת, לאן עזבת?
- 12 ת. לאן עזבתי הייתי...מה שכן, עברתי ללאה, אני נרדף עם לאה.
- 13 ש. איך הכרת את לאה?
- 14 ת. לאה הכרתי אותה מהחברה שלה, הייתה לה חברה, קוראים לה אסתר.
- 15 ש. הכרת את לאה דרך אסתר.
- 16 ת. כן, לא, לא, זה בכלל לא אסתר, זה מישהו אחר, אני כבר מתבלבל בשם. זה לא אסתר, זה
- 17 מישהו אחר, אני לא זוכר את השם שלה, היא הביאה אותה, אמרו לה אני מכירה מישהו
- 18 שיכול להציע לך עצה וזה וזה בשביל החיים שלה, היא באה אליי והצתה להתייעץ. ואחייב
- 19 ביני לבין לאה התחיל רומן, בוא נגיד ככה, ואחייב טחרזמן התחילו הדברים יותר לזוז.
- 20 ש. מתי עזבת לגור אצל לאה?
- 21 ת. לא, אל תשאלו אותי זמנים, אני לא יודע, אני לא יודע זמנים, אני אפילו לא יודע הילדים
- 22 שלי באיזה גיל נולדו. הילדים שלהם, אני יודע, שאלתי אותו שלשום את יואל, הוא אמר לי
- 23 שהוא בן 33, אז אני יודע. חוץ מזה, מעולם לא ידעתי מתי יש להם יום חולדת.
- 24 ש. כמה זמן התגוררת...
- 25 ת. אהם יכולים לשאול אותם.
- 26 ש. כמה זמן התגוררת עם לאה?
- 27 ת. כמה זמן התגוררת?
- 28 ש. כן.
- 29 ת. זה באמת אני לא יודע. אני לא יודע.
- 30 ש. כמה ילדים נולדו לכם?
- 31 ת. חמישה, והפלה אחד היא עשתה.
- 32 ש. איך הסתיים הקשר בינך לבין לאה?

1435

1436

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 יפה, לא היה מלחמות, לא רבנו, באתי אליה יפה ואמרתי לה "תשמעי, את קרה, אני רוצה
2 אחת חסה שזאתה אומרת אמרתי לה "אני רוצה אחת חסה שתאהב אותי", זה כבר אחרי
3 שטלנו חמישה ימים.
4 הן
5 אמרתי לה, גם אמרתי את זה לתקווה, אותו דבר. אמרתי לתקווה "אני אעזוב אותך" נחיא
6 אמרה "תעזוב אותי, תלך".
7 ואיך לאה קיבלה את זה?
8 הן, לאה, אמת, רציתי לעשות אותה מלכה, לראות לה, לאהוב אותה, אבל זה לא הלך למעד
9 בוכה...
10 את מי הכרת אחרי לאה?
11 לא, נצמד את הבעיה עם לאה, היא לא רצתה, וכל פעם באתי וחסברתי לה וניסיתי להגיע
12 איתה להבנה, היא לא רצתה בשום אופן. יחזק מזה הייתי מדבר איתה ורצתה להתאונן
13 איתה, לא הייתה עונה לי, הייתה שותקת ואני הייתי נשאר לבד עם הבעיות שלי, וככה זה
14 היה עם לאה, עד שיום אחד אמרתי לה "את לא רוצה, אני אקח את חרוליים ואלך", ואז
15 היא לא עשתה ולקחתי את חרוליים וקלכתי.
16 לאן הלכת?
17 אז זה, כבר היה לי קשרים עם שרה, עם שרון, לא, עם אחי.
18 תספר לי איך הכרת את אחי? איך היא נכנסה לחיך?
19 אחי נכנסה לחיי ככה, אני הייתי שכן שלה ושתי חילדות, אחי, אז אחי, מי שבחש בכל זה לא
20 אני, זה אחי. אחי רצתה אותי, נלחמה, היא שכנעה אותי...
21 שאלתי איך הכרת אותה?
22 היא הייתה שכנה של לאה. גרתי ברחי אפק אבל לאה, ואז הייתה שכנה שלי, לא היה שום
23 קשרים. אני הייתי, כל פעם הייתה רואה אותי שאני חולק לבקר את היכרה בבית חוליים,
24 היא הייתה רואה שאני לוקח את יואל, יואל זאת הבת של לאה. אני נדלתי את יואל עד
25 גיל, עד שהתחילה לדבר והכל הייתי חולק לסייל איתה, הייתי חכל, הואג לת, לאכול,
26 לשנות, הכל. אני שגידלתי אותה למעשה כל הדרך, וחיינוי חולק לבקר את סיגל אז הייתי
27 לוקח איתה יחד איתי, כשהייתי חולק לסדר סידורים בתיא, כל הזמן, מה קוראים
28 לזה... וחנני מדנים על הגוף) היא הייתה על המנשא.
29 איך הכרת את אחי?
30 אה, אז, חס דיבור, אסנת והבת של אחי) ואלה דיבור, היא אמרה לה שאבא שלי הוא מרנא,
31 אז שלא יודע מה היא אמרה, לא בזכר. לשאלת ביהמ"ש אני משיב, כי לא הייתי שם.
32 מה ראית ושמעת?

1436

1437

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 אתי באה אליי ואמרה לי שמישהו בבית חולים נחזק החברה של הדוד של...לא יודע איך זה
2 מסודר, אבל בוא נגיד שיש מישהו בירושלים, בחדסה עין-כרם, שמח הוא גוסס, לא יודעים
3 מה לעשות איתו, ניתנו אותו והחזירו את הכל בחזרה, ולא ידעו מה לעשות איתו. אז אני
4 באתי והלכתי אצלו והוא אמרתי לה תראי, אני לא מכיר את המשפחה, לא מכיר אף אחד,
5 תבואי את איתי, התביישתי. אז היא סיידרה לי שאני אלק לטפל בו, אני קורא לזה "סגור",
6 אז, אז היא אמרה לי בוא תראה מה לעשות. אז הלכתי אליו, ראיתי אותו באמת גוסס,
7 קשור בגללים ובזיזים והכל סלא דם כהרעילות שהוא רעד. באתי, איך אומרים, עכשיו אני
8 לא יודע אם זה היה שאני עזרתי, אני בתוך העניין, לא בתוך העניין, אבל אמרתי לה הכל
9 יהיה בסדר הוא יקום והוא ילך ויתחיל לרוץ, הסתובבתי סביב המיטה שלו, הוא היה גוסס
10 והרופאים כולם אמרו שהוא לא יחיה, אני אמרתי כן יחיה, משום מה לא יודע, הסתובבתי
11 מסביב למיטה שלו ועשיתי "חילוד" תולד זה ידעים כמה (הענין מדגים) אז זהו, הוא אמר לי
12 מהו היא יצא, ואמרתי עוד יומיים, על חיימותי שלי. אחרי יומיים באמת אמרו לו טוב,
13 אהה בריא, אין לך שום דבר, "אחרי יומיים שלושה שחרר אותו, ו, הוא, ואז, הלכתי אני
14 והיא, היא הזניחה אותו ללכת לטובה, אופה קוראים לזה, רגע, חכי אני אזכור...ושמה של
15 אח...ג... לא בירושלים, ב...את, לא נעים לי, אני לא יודע. חקרה איתך שיש רמקולים האני
16 לא יודע מה, יש מקום שהוא לקחה אותו ושם יש רמקולים שמסבירים על המקום. אם את
17 אומרת לי "מצדדי" אז כן, זה במצדה, אז שמה, אז ראיתי אותו, אותו, את האיש, את זה
18 שקם לתחייה, ואמרה לי אתה רואה, זה היה בבית חולים, הנה, הוא רץ, הולך ומשתולל,
19 וככה ראיתי. כמה זה התחיל.
20 מה היה הסטאטוס של אתי כשהכרת אותה?
21 זה, אז, אז אתי, מה היא עשתה: תאמת, אני לא הייתי קשור לעניין, אבל היא התליטה, היא
22 תחליטה להביא לי ג'ונגן וזה.
23 אתה הבנת את השאלה שלי?
24 לא.
25 מבחינתי, כשאני שואלת מה היה הסטאטוס של אתי אני מתכוונת אם היא הייתה נשואה
26 או גרושה?
27 אה, לא, אני יודע שהיא הייתה נשואה, אבל אני הייתי עומע את הצעקות, את הסכות, את
28 הדיב. הוא אפילו, בעלה, אפילו היה רב עם אבא של אתי. תמיד שמה צעקות גם הילדות היו
29 מרבצים לה וצועקות.
30 אז איך התחיל בניכם הרומן? בינך לבין אתי?
31 אז היא הייתה כל פעם באת, עולה ומייתה מביאה לי ג'ונגן ומלאונה והייתה עושה לי הכל
32 בביתך, וכל הזמן באה ודואגת לי, אז אמרתי בסדר. אחר כך התחילה לדאוג לי בילדה,
33 לגדל לי, לטפל חוץ.

1437

1438

בית המשפט המחמי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל (רצון) (עציר)

- 1 ש. איך קוראים לילדה?
2 ת. יליאל.
- 3
4 לשאלת ביהמ"ש:
5 ש. אבל היו כבר חמש.
6 ת. רק יליאל.
- 7
8 חמשד תקירה ראשית - ב"ב הנאשם:
9 ש. איך התחיל הרצון?
10 ת. איך התחיל אני אסביר לך, היא סתם אמרה דברים, לא יודע, אבל מאז שהתחיל הרצון
11 שאני באוני מאחריה, אני רואה, היא שידרה לי כל הזמן. היא רוצה לי. אז באתי מאחורה
12 וחייבתי אותה, אז ראוני שהיא שותקת, ואחייק הרמתי את החצאית, לא יודע מה היה,
13 אם זה היה מוכנסים או שתיים חצאית, לא יודע, אבל התחלתי זהו נראיתי שהיא לא מניבה
14 ולא, והוא מסכימה, אז לא, אז איך אומרים, המשכתי, ככה זה היה.
15 ש. אתי העידה כאן שאמרת לה שאם היא לא תהיה לך לאישו אתה תהרוס את המדינה
16 "ראית את כוחותיי ויכולותיי ואני יכול לעשות הרס גדול",
17 ת. לא חבנתי.
18 ש. תתייחס בבקשה לדברים שהיא אומרת שאמרת לה.
19 ת. לא, אני לא זוכר, לא יודע. לא...סתם היא אמרה את זה, אני לא יודע. היא אמרה עוד כל
20 מיני דברים שאני לא...
21 ש. אתי אמרה בבימ"ש שאתה אמרת לה שהיא צריכה להוציא את חני בצורה אכזרית
22 מהבית.
23 ת. לא.
24 ש. ושאמרת לה לגלגל את כל הארונים של חני במדרגות.
25 ת. קודם כל, לא אמרתי לה וגם לא הייתי באותו מעמד, אז איך אמרתי להו
26 ש. היא גם אמרה שאמרת לה שבגללך היא סילקה את חני מהבית, כדי שהיא תהיה חיילת
27 בודדה.
28 ת. לא, לא, זה לא היה ככה. היא באה אליי אמרה לי בוא תציע לי מה לעשות עם חני, חני
29 צריכה ללכת לצבא. אני רבה איתה ולא טוב לי שהיא תהיה בבית, הם היו כל הזמן רבים
30 ומסוכסכים ביניהם, כל הזמן, עם האחיות שלה גם. היא ילדה באור קשת, חני, היא הייתה
31 אלימה, איך שאומרים. הייתה גם, אז, אז היא אמרה שאני לא יכולה. לא יודעת מה לעשות
32 איתה, הצעתי לה להיות חיילת בודדת, היא יכולה להיות כמו כולס, זהו. אז היא, אמרתי
33 לה, לא יודע, היא אמרה בסדר, אז ישבה מה שעשתה, לא יודע. אף פעם לא אמרתי לקרובים

1438

1439

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 וריים על ילדים, זה קודם כל זה לא המילים שלי בכלל, אני אף פעם לא הרבצתי לילדים
2 שלי, גם לא מעוניין.
- 3 **ש.** לגבי השיניים, אתי מתארת שאתה לקחת אותה לרופא שלך ברמת גן וביקשת ממנו
4 שיעקור לך את כל השיניים. תייחס בבקשה לסיפור הזה?
5 קודם כל, אני לא אמרתי, מה שכן, אני חצעתי. לדעתי יש הבדל.
6 **ש.** איך זה עלה בכלל?
7 **ת.** אן, זה עלה, אני לא יודע מה חייה לה בשיניים, היא רצתה לטפל בשיניים שלה ואני במקרה
8 מכיר את התופעה הזאת, בשיניים זרות הם נופלות ולא נשארות, אני גם הייתי כמה. גם לי
9 היה, שתי שיניים חוצצתי כמה ביום אחד. כן. הכל רקוב כננים, אז אמרתי לה תראי,
10 לדעתי, שאם כבר בא לך לעשות עוד פעם פלטה עוד פעם סתימות ובלגאן כזה, אולי תורידו,
11 תשימי פלטה וגמר הסיפור. אבל את תחלטי לעצמך, את הבעל בית של עצמך, אז מיה אז
12 היא אמרה טוב, היא אמרה לארצות תורידו לי שן אחת, אם היא רקובה אני אוריד את כולה,
13 תריחה אותו, אה השן, אמרה לי יש לך דלקת, זה הכל רקוב, האחות אמרה לה את זה. אני
14 מתקן, לא אחות, רופאת שיניים. יש לזה ריח מסריח מאוד, אני הרחתי את זה. אז היא
15 אמרה לה תעקרי לי את כל השיניים. מה שחיא אומרת זה עלילה, זה לא מציאות חיה.
16 כולם הלכו לעקור שיניים בגלל שהם היו כבר, חטחנות כבר ואכלו. זה הרופאים החליטו
17 גיח שמרית, יעל, אלו שהיו... כל פעם מישהי אחרת הלכה לרופא שיניים. עכשיו נגמ
18 שמרית, חייחה באה אליו ואמרה לי אני אעקור ואני אמרתי לה לא תנסי למשוך אותם כי
19 יש לך עזרה, נח אכפת לך? אז אל תעקרי. כל פעם שהיא הייתה הולכת לעקור שיניים או
20 לעשות סתימות וזה, הייתי הונך אותה ואף פעם לא אמרתי לה לעקור את כל השיניים, רק
21 אם זה רקוב לגמרי או עוקרים.

שאלת ביהמ"ש:

- 22
23
24 **ש.** אתי אמרה שהרופא ברמת גן לא רצה לעקור את השיניים שלה.
25 **ת.** לא, לא, לא.

המשד תקידה ראשית - ב"כ הנאשם:

- 26
27 **ש.** אתי מתארת שהלכתם לשלושה רופאים.
28
29 **ת.** הוא גם לא ברמת גן, היא טעתה, היא הלכה לרופא בפ"ת. הרופא בפ"ת אמר לה תראי, אני
30 יכול לעקור לך את זהו, את השיניים, אבל אני לא אעקור לך בגלל שאל תבלבלי לי את
31 הסוף, אני לא רוצה צרות, לא רוצת תבואי זהו, אני לא מעוניין. לשאלת בית המשפט אם
32 בסוף היא עברה בחוכמה אני משיב, כי בסוף היא עקרה בדאשן, אני הייתי איזה בפעם

1439

1440

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ראשונה ואחייב היא חלכה בנצמנה לעקור את הכל. היא עקרה שלושה-ארבעה בנות אחת
2 בלי שטר אלוי גם.
3 **ש. אחי מתארת שגם לגבי...**
4 רגע, ורוץ מזה, אני שמעתי שאצל הפאים הם לא עוקרים סתם שן, רק אם צריך, אף רופא
5 לא עוקר סתם שיניים.
6 **ש. אחי מתארת שגם לגבי הבת שלה, נטלי, אתה המלצת להוציא אותה מהבית לקיבוץ?**
7 לא. נטלי לא, לא הייתי קשור, לא באסנת ולא בנטלי. זה אבא שלה עשה את זה, אני לא
8 קודם אני לא... לא קשור לה.
9 **ש. אחייב אחי מתארת שגם לקחת ממנה תכשיטים.**
10 מה זה לקחת? לא לקחת.
11 **ש. היא העידת כאן שהלכתם ביחד לצורך שאתה מכיר.**
12 לא, לא, לא, לא לקחתי שום דבר בכח ולא נלחמתי איתה ולא שום דבר. היא באה אלוי מעד
13 שכמנה אותי שתקנה לו טבעת עם יהלומים ובגדים והכל...היא...אני לא, מילה אחד לא
14 אמרתי כי אני רדעתי דבר אחר. אם הרופא הבחין בה שחיא תבוא והתלונן, או היא הייתה
15 הסוּת, אני כבר מכיר אותה. אם הרופא הבחין בה שחיא תבוא והתלונן, או היא הייתה
16 כזאתי שעושה משהו ואחייב בתחרטות ונכנסת, עושה פאניקה וכל מיני דברים כאלה. היא
17 ככה כל הזמן תייחזק.
18 **ש. למה היא קנתה לך מתנות?**
19 היא רצתה לכבוש אותי. היא נשתה הכל.
20
21 **לשאלת ביתנו"ש.**
22 **ש. למה? יש לה בעל וילדים.**
23 היא לא הסתדרה איתו, היא לא רצתה אותו גם, רצתה להתגרש ממנו, כאילו אני הסיבה
24 אבל זה כאילו, זה לא נכון.
25
26 **המשך חקירת ראשית - ב"ב הנאשם:**
27 **ש. אחרי שהיא התגרשה מבעלה, מה היית הקטל שלך אליה?**
28 לא, זה היה ככה. היא רצתה להביא, אני אגיד לכם את האמת, אני לא אשקר. היא רצתה
29 להביא ממני ילדים יחד עם בעלה. אני התנגדתי לה, אמרתי לה או אני או הוא או אני, ואם
30 לא אז אני בכלל לא רוצה, אני הולך לדרכי, אז היא אמרה טוב, במילא אני רוצה להתגרש,
31 אז היא התגרשה.
32 **ש. איפה גרת?**
33 אני נרדתי בעמ"ש, לא על ידה אבל כמה רחוקות.

1440

1441

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. אבל מ'?
- 2 ת. אבל לאת הייתה.
- 3 ש. זאת אומרת שכשהיית אצל לאה היה לך קשר עם אתי?
- 4 ת. היה לי קשר עם אתי, כן. היא באה איתי כל הזמן לתפוס אותי שלא לאבד אותי, היא הייתה
- 5 באה וגם מגדלת לי שלושה ילדים בעטף. היא עזרה לי להאכיל אותם, לחתל אותם, הכל.
- 6 אני גידלתי... אה, הבנת. היא הייתה נגעת, הייתה תולכת לעבוד, לאה, הייתה תולכת לעבוד,
- 7 ואני הייתי צריך לשמור על הילדים עד שהיא תבוא, לנדל אותם, בוא נגיד ככה. לא לשמור.
- 8 ש. שמעת את אתי מעידה כאן בעניין הבית.
- 9 ת. את רצעה שאני אספר בדיוק איך שזה נכון?
- 10 ש. לעניין הבית שבו היא מתגוררת ורשם כמי שניתן במתנה לבת שלך, נכון? תספר לי איך זה
- 11 התחיל, איך זה היה?
- 12 ת. זה היה ככה, כשהיא לא התגרשה, אמרה לי וואל, אני אדאג לך, אני און לך בית, אדאג
- 13 להכל. בזמנו אמרתי לה תראי, היא רצעה שאני אספל באנשים, אז או שאני רציתי, אני לא
- 14 יודע איך זה הסתדר בעטף, אמרתי לה תראי, אני לא רוצה, לא, אז, היא ידעה שאני רוצה
- 15 ללכת למקום, איך אמרתי, לחוס, היה לי איזה סידור לספל לא בניי שלי בכלל, היא לא
- 16 רצעה לאבד אותי ואמרה לי אתה יודע בן? אני אתו לך לספל אצלנו בבית וזה, אמרתי לה
- 17 לא, אני לא סוכן, שמזר אם יקרה דבר כזה, וחיו לי פציונטיים וקולוניטיים, דאיתי היא
- 18 יכולה לחנף אותי ולהביא מישהו, חילי אחר, אז אמרתי לה אני רוצה ערבות, שמחר היא
- 19 לא תגיד לי ללכת, זה היה ככה.
- 20 ש. מה היו הערבויות?
- 21 ת. היא רצעה כאילו את הבית שלה לרשום את זה על שמי, אבל לא יודע משהו סת אז אני לא
- 22 רציתי.
- 23 ש. למה לא רצית?
- 24 ת. לא רציתי שידעתי שזה תהיה בניה. ידעתי שהיא עלולה להתגרש וזה וזה יהיה בעיה, אז זה
- 25 לא הסתדר, לא יודע משהו סת לא הסתדר אחד הדברים. איתי היא התגרשה ואיתי אני
- 26 חיימי איתה כבעל ואישה כשהיא התגרשה, בעדן שלש שנים-ארבע שנים, אבל הייתי איתה
- 27 בקשר. אני וחיה בנינו את הבית שרשום עכשיו על שם אלה, הבת שלי. היא אמרה לי כל
- 28 הזמן, היא ידעה שאני רוצה לעזוב אולי חסה, לא יודע, משהו סת, היא אמרה לי תשמע, אני
- 29 רוצה להביא לך, לרשום אותך גם ב, ו... בטאבו, זה היה קודם, אני אזכור רגע, חיה, סת
- 30 קוראים לה... שכחתי... רק רגע... מה קוראים לה? ש... זה ש... ירושה, איך שאומרים, היא
- 31 רתבה את הבית על השם של הילדים ביחד איתי, זה היה הראשון, איתי זה השתנת עוד
- 32 הפעם, אמרתי לה תשמעי, אני לא מאמין בצנאות, אם את רוצה כאמת להביא לי זה ייש
- 33 לך מסרה כאמת טובה אז ורשמי את זה כמתנה על שם הבת שלי. אז היא רשמה. אמרתי

1441

1442

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 לה שלא תגידו לקהתי לך ואם השמת את זה על שמה אז מה הבעיה, ואני לא דיברתי איתם
 2 שום דבר, וככה לא היה מלחמות, לא צעקות ולא היה איומים ולא היה ניכוח. היא ישר
 3 הלכה, ישר באה איתי אמרה, אמרתי לה בלך לשויד, העויד לא היה לא שלי ולא שלה.
 4 איך הגעתם לעויד הזה? ש.
 5 אני והיא חלבנו, חיפשנו עויד. חיפשנו בתי"א, עלינו אלו והיא אמרה זו "תשסע, אני רוצה
 6 לרשום את הבית על שמי ועל שם הבתי" לא, זה לא הסתדר, ואז הוא אמר לה זה לא
 7 מסתדר, זה לא הולך בגלל שהוא יש לו בית מחלמיש, הוא גם הולך שזה, כל מיני סיבות אז
 8 זה לא מסתדר. אמרתי טוב והיא אמרה טוב, ישבנו והתייעצנו והחלטנו לרשום את זה על
 9 שם הילדה. אמרתי לה אם את לא יכולה להביא לי את המתנה, תביאי לילדה.

לשאלת ביהמ"ש:

- 11 ש. היא רצתה שתהיה הילד אצלה בבית?
 12 ת. כן.
 13 ש. ולכן היא נתנה לבת שלך את הבית במתנה?
 14 ת. לא, זה כבר לא קשור זה לזה, זה משהו אחר וזה משהו אחר.
 15 ש. אמרת ערבויות.
 16 ת. לא, זה היה מתי שהיא הייתה נשואה.
 17 ש. אז על איזה ערבויות דיברת?
 18 ת. כשהיא גרה ברח' אפק זה היה מדובר על זה שהיא מתר לא תזרוק אותי, ואז רצינו
 19 ערבויות. היא לא ננחה, לא היה זה משהו אחר. ברח' שמתן שהיא גרה היום היא אמרה לי
 20 אותה יודע, אני אהב לך את הבית מתנה ואתת תרפא. לא, אני מתקן, רק שהיא חיה לי את
 21 הבית במתנה. היא רוצה להביא לי את זה. היא אהבה אותי. לא, מה שאני רוצה להסביר
 22 זה שזה היה תהליך, זה לא פתאום "בום" במכה אחד, את הבנת למה אני רוצה להסביר כי
 23 קודם כל היה צנאח, ארו"כ שינתה אותו ואז שיעתה עד שהיה מדובר בניתוח.

המשך חשיבה ראשית - כ"כ הנאשם:

- 25 ש. אני העידה ואמרה שאת השינוי שהיא עשתה מצוואה למתנה זה בגלל שאני אפסל היה
 26 לרשום את זה, היא אמרה שהיא לא רצתה בכלל.
 27 ת. זה היה הרצון שלה, היא לא יכלה לרשום את זה על שמי.
 28 ש. היא אמרה שהגיע לבית שלה וקיללת את הבת שלה...
 29 ת. אני לא קיללתי.
 30 ש. לטענתה, אמרת "אם עשית משהו בקשר לבתי, אם חיבלת במה שהתמת, אני משיב
 31 השבעה שהתינוקת הזאת" שהיא גם הבת שלך "תמות".

1442

1443

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 זו לא נכון, זה נרסה אחרת לתלוטין, זה משהו אחר וגם משהו אתה. זה ככה. זה. אני קניתי
2 זה טבעת נישואין והיא ככה והיא יכול להוכיח את זה כעורה מאוד ברורה. קניתי לה טבעת
3 נישואין, גם אחד באתי אליה, אז היא התחילה להתפלל עליו שאני גנבתי לה את הטבעת,
4 לא לקחתי, גנבתי נדאו איזה אבסורד. הבית שלה כל הזמן היה מופקד בידי, חיינוי יכול
5 לחטט לה ולגנוב לה והכל והוא לא הייתה יודעת אפילו, ואם הייתה יודעת היא גם הייתה
6 שותפת, אבל לא גנבתי ממנה פרוטה אחד ולא לקחתי שום דבר בעורפה טיפה, שום דבר.
7 היה ככה. אני באתי היא אמרה לי אתה גנבת את הטבעת נה, אני שומע שומע שומע אותה,
8 ואני יודע שלא גנבתי לה את הטבעת, לחינד, אני עוד רוצה שהיא תלכש את הטבעת, אז
9 היא באה אליי והתחילה להשתולל, לערוח צעקות עד השמיים. אני ישבתי בטקט, לא
10 אימנתי עליה חלילה ולא שום דבר, אמרתי לה זה היה ככה, הייתה ויקי, נזהר, אולי אני
11 ידע מה, יעשו קמניק, אבל בסדר, גם אני מקבל את זה. הייתה ויקי והייתה עוד מישהי,
12 מישהי, אז היא באה, אמרה לי, אמרתי לה, לקחתי את היד שלה ואמרתי לה תישבעו בילדה
13 שלך שלא תזכי לראות אותה, ככה יצא לי מהכנס שלקחתי ממך את הטבעת. אני לא גנבתי
14 ממך ולא שום דבר. אני ידעתי גם שהיא לא תישבע, היא יודעת טוב מאוד שאני לא לקחתי.
15 היא יודעת טוב מאוד שאני לא אקח לה.

לשאלת ביהמ"ש:

- 17
18 ש. **נתת לה מתנה שהייתה שלה קודם?**
19 ת. כן, אני קניתי לה טבעת.
20 ש. **אז למה היא חישבת שגנבת את זה ממנה?**
21 ת. תראי מה התרומות מאחורי הדברים.
22 ש. **זו טבעת שהייתה שלה?**
23 ת. לא שלה, אני נתתי לה את זה. ואפילו שלה לא הייתי גונב לה.
24 ש. **איך היא יכולה להאשים אותך?**
25 ת. אמרתי לה תישבעי בילדה שלך שלא תזכי לראות אותה, אם את אומרת שגנבתי
26 ש. **אני חוזרת על השאלה, אתה קנית לה את הטבעת, איך יכולת לגנוב אותה?**
27 ת. אז ככה היה. אני אסביר לך את הסוף ואז תוכלי להבין איך זה יושב. היא רצתה להעליל
28 עלילה, אני הבאתי בה אותה, את הטבעת הזאת.
29 ש. **מתי נתת לה את הטבעת?**
30 ת. לא זוכר, מתי שהתגרשתי.
31 ש. **מתי היא אמרה שגנבת?**
32 ת. אחרי שלוש-ארבע שנים.
33

1443

1444

בית המשפט המחוזי בהל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 **המשד תקינה ראשית - ב"כ הנאשם:**
- 2 ת. עכשיו מה קרתו? או, או אני אמרתי לה שאני לא לקחתי ואני לא צריך את הטבעת ואם אני
- 3 חרצה יכול להיות לי שד אלף טבעות, או זה לא תגיני גם, הבנתי זה רס היה עלילה, הבנתי
- 4 או מה קרתו? עברו שלושה ימים, אחרי שלושה ימים היא אמרה "מצאתי מתחת לפיסתה את
- 5 הטבעת". או זהו, או היא מצאה את העלילה הזאתי שאני לא אבוא אליה, היא רצתה
- 6 להיפטר ממני.
- 7 ש. **מתי היא נפטרה ממך?**
- 8 ת. אני אסביר לך מה היה. היא באה אליי אמרה לי ש... אני איך נפרדתי? אני אסביר לך בדיוק.
- 9 היו שתי דברים שהם קרה: אחד היא חזרה לנרוש שלה, הביאה אותה הביתה וזה היה, וגם בן
- 10 אחותה היה מסכסך ביני לביתה ואני לא יושוך הלאה, זה לא משנה, זה היה ככה לקחתי
- 11 את הרגליים שלי והלכתי לדרכי.
- 12 ש. **איך נפרדתם? איך זה קרה? קמת והלכת?**
- 13 ת. כן.
- 14 ש. **לפני כמה שנים זה היה?**
- 15 ת. זה היה לפני חמש שש שנים? בערך, אני לא יודע, 12 שנה, חצי חיים הייתי איתה.
- 16 ש. **חצי חיים של מי?**
- 17 ת. של אותן, נ... ש... איך אני יסביר לך? נניח הייתי איתה חמש שנים ואחרי חמש שנים יצאנו
- 18 איתה עד היום.
- 19 ש. **באיזו שנה חזרת איתה?**
- 20 ת. זה אני לא יודע, אני יודע שזה היה טלחמת הספרך.
- 21 ש. **למעשה, גם ויקי וגם נשים אחרות העידו על הקשר שהיה לאתי עם הבית. תסביר לי...**
- 22 ת. מה הכוונה?
- 23 ש. **הן אמרו שנתת הנראה לא להיות בקשר עם אתי או בן להיות איתה בקשר.**
- 24 ת. עם אתי היה בעיה, שהיא הייתה, היו באים אליה הנשים שלי, היא הייתה מסכסכת, כל
- 25 פעם הם היו באים ואומרים לי, הבנתי: היו אומרים לי היא אמרה ככה וככה ואני אמרתי
- 26 שלא אמרתי שום דבר וחצי אומרת את דעתה, היה דו-שיח, נגיד ככה: לא טלחמות. אמתו
- 27 לא נלחמים בבית הזה. לא היו מבנות אף פעם. רק לעיתים, זהו, רחוקות מאוד, וזה לא היה
- 28 מי יודע מה, זה היה רק דחייפות או, אני יודע מה, זה לא היה אלימות אף פעם.
- 29 ש. **אתה זוכר מה שאלתי אותך?**
- 30 ת. כן, שאלת אותי על... את... הבית...
- 31 ש. **מה היה הקשר של אתי לוילה אחימאך?**
- 32 ת. לאתיי הבית שלה היה. את, לא, אתו אחימאך? או כן, זה היה כמו הבית שלה באמת, באת,
- 33 חולקת, אני לא מפעני.

1444

1445

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. ויקי העידה כאן שאתה אסרת עליה ועל הנשים להיות בקשר איתה,
 2 כשחיא התחילה לטכסך.
 3 ש. מתי זה היה?
 4 ת. זה היה לקראת, אני לא יודע תאריכים, זה היה כשהיציא היתה מבאגה את הילדה וליקחת
 5 את הילדה.
 6 ש. אתה מכיר את סדר המשפחה?
 7 ת. כן.
 8 ש. לדר המשפחה ואנני, מה הקשר ביניהם?
 9 ת. לאתני לא היה שום קשר לספר הזה.
 10 ש. למה?
 11 ת. אני רוצה לקרוא, אני אזכור מה חיח.
 12 ש. מה כתוב פה?
 13 ת. לא, מה היה פה, לא, כן, רק להסתכל, אני יודע, זהו, כן, זה זה.
 14
 15 **לשאלת ביהמ"ש:**
 16 ש. איך אתה יודע שזה זה?
 17 ת. לפי הכתב, אני יודע מי הדמיס את זה, זה שמרת, אני לא יודע לקרוא.
 18
 19 **המשד חקירה ראשית - ב"ב המאטם**
 20 ש. אני מפנה אותך לעמוד הראשון של סדר המשפחה, תקרא לי בבקשה את סעיף 1 ו-2.
 21 ת. אה, רגע אחד...את זה לא...אני לא רואה טוב...זה [טקריט] ילג לחתערב בעניינים במוך של
 22 אחרות, כמו... להפריע, בוך, כמה זה אני אפילו לא יודע.
 23 ש. אני לא עוזרת לך, תקרא.
 24 ת. שלוש-אפס-אפס, אני לא יודע.
 25 ש. איזה מספר זה?
 26 ת. זה יכול להיות 600? אני לא יודע, אני אף פעם לא התעסקתי בחשבון, אני חשבון לא יודע.
 27 אמרתו לכם 18+18? אני לא יודע, זה מזה שאני יכול לקרוא לאט לאט לאט, קחם כל מה
 28 שאני רוצה להגיד לך, אני מעולם לא לקחתי את כל העול על הכות, את החשבונות אני לא
 29 התעסקתי, שלא ידעו שאני לא יודע, שלא ידעו עד אולו היום, לא יודע [טחייך], הם לא ידעו
 30 שאני לא יודע חשבון ולא יודע לקרוא ולא שים דבר.
 31 ש. אז איך קראת את המכתבים הרבים...
 32 ת. לא קראתי.
 33 ש. המכתבים הרבים שהנשים שלחולך,

1445

1446

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 גזינת ישראל נ"י רפון (עציר)

- 1 ת. אני לא "קורתי", הם קראו לי
- 2 ש. מי זה הם?
- 3 ת. שפירית, כל זאמן אמרתי לה תקראי לי מה כתוב, אין לי כח. היא חשבה שאני נותעצל.
- 4
- 5 **לשאלת ביהמ"ש:**
- 6 ש. חן אמרו שאתה מתמצא במחשב.
- 7 ת. אני...סתם...
- 8 ש. זה בנה שהן אמרו. איך עבדת עליהן?
- 9 ת. לא עבדתי עליהן.
- 10 ש. אלא?
- 11 ת. אני יסביר לך מה היתה. הם לא היה להם אומץ לחיכנס למחשב.
- 12 ש. למה?
- 13 ת. לא היתה להם אומץ, לא יודע, שהם לא יודע. נניח מעבד תמלילים, "יוגרדי", אז מה קוראים
- 14 לו, אז בכזה היתה. הם נכנסו, אני נכנסתי כאילו למקורות ואמרתי להם מעשנו ככה ככה והם
- 15 עשו, אז הם לנדו לבד [מחזיק]. אני רק נתתי להם את הדחיפה, אגן האופץ, אבל אני לא
- 16 ידעתי שום דבר.
- 17 ש. איך ידעת להגיד להם לעשות ככה וככה?
- 18 ת. אחתה...אחורה...אני ידעתי שכל פעולה שהם יעשו הם יגיעו.
- 19 ש. זה לא כזה משוש, מי שלא מבין בלום במחשב לא יכול להפעיל.
- 20 ת. זהו, אז אני לא הבנתי.
- 21 ש. והן?
- 22 ת. יש בעיה במחשב הזה שרק מי שיודע לקרוא טוב טוב הוא יכול להפקד איתו, או שהם
- 23 יקראו לי ואני אמרתי להם. אני אף פעם לא השתמשתי או ישבתי וכתבתי, אני אף פעם לא
- 24 כתבתי במחשב.
- 25
- 26 **המש"ן תקירה ראשית - ב"כ הנאשם:**
- 27 ת. עכשיו את הזה של התמלילים, לא יודע, סתם, זה של הסלפון.
- 28 ש. מה זה?
- 29 ת. תמלילים קוראים להם.
- 30 ש. האותיות של הסלפון?
- 31 ת. כן, איך קוראים להם, אס אס אס. הם קראו לי את החודעות, אני אפילו לא ידעתי ולא
- 32 התייחסתי להם, לא התייחסתי להם, אני לא ידע לסרוא מילה.
- 33 ש. מתי נלררה הבת המשותפת שלך ושל אתי ואיך נשמר הקשר בינך לבין הבת שלך?

1446

1447

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 את הוצאתי אני לא יודע. ת.
- 2 איך נשמר הקשר ביני לבין אחי? אמרת שהיא לא הייתה כבר אישה שלך. ש.
- 3 הילדה גולדה החזיקה לא רצינית אני כבר לתנוע לבית שלי, לבית, ואמרת לה שתביא לי ת.
- 4 לראות את הילדה, או הוא הייתה באה וכל הזמן מחפשת מחבולות. או אמרת לה שאני,
- 5 לא, אני אבוא אליה, היא לא רצתה, היא אמרה לי אם אתם רוצה בתנאי אחד שתביא לי
- 6 טלפון לפני כן נחיא לא רצתה, אמרת לי לא צריך וככה ניתק הקשר. ביני לבניה שלא יהיה
- 7 מלחמות.
- 8 **מתיכן הכרת את שולי?** ש.
- 9 שילי הכרתי אותה מאתי. אחי באה אמרה לי תשמע, הודעה שלו היא נתנה לי תמונה ת.
- 10 ואמרת לי, אני לא יודע מה אמרת לי, זה לא זה, או אמרת לי, אמרת לי, אמרת לי שהיא
- 11 רוצה לראות אותי, ככה התחילו הקשרים. היא הייתה באה יחד איתי, הייתה אומרת לי
- 12 בוא נלך לשולי, זה כאילו...
- 13 **אנחנו יודעים שבהתחלה, כשהכרת את שולי, היא התגוררה אצל אביה בבית. כמה פעמים** ש.
- 14 **בנסת לשם?**
- 15 פעם אחת-פעמיים. ת.
- 16 **איך היית נפגש איתה?** ש.
- 17 אה... האמת? לא, אני חושב תקליפה אחד לא נפגשנו, אחיז נפגשנו שוב פעם, זה מה שאני ת.
- 18 זוכר.
- 19 **שולי העידה כאן שאתה המלצת לה להתגורר באבא שלה כדי שהוא יעזב אותה מתבנית.** ש.
- 20 מעולם לא אמרת לי את זה. אה, הוא. שהיה מלחמה עם שרן, שרן על הסבא בגלל זה ת.
- 21 התחילה המלחמה, שרן אמרה לסבא איוה פילח לא יפה או עשתה עם האבא והסבא בא
- 22 עם החגורה והאמא באה וראתה את זה.
- 23
- 24 **לשאלת ביהמ"ש:**
- 25 **כשהכרת אותה כבר היו לה שלוש בנות?** ש.
- 26 כן. ת.
- 27
- 28 **המש"ן חקירה ראשית - כ"ב הנאשם:**
- 29 **עד ששולי קיבלה את הבית מחלמיש, מה הייתה תדירות הגעתך לבית שלה?** ש.
- 30 אה, הימים? לא, אבל היה לה בתים לפני כן. ת.
- 31 **עד שהיא קיבלה את הבית הקבוע שלה.** ש.

1447

1448

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עצור)

- 1 ת. לא הייתה תדירות קבועה. באחת הפעמים ניתקתי איתה את הקשר, היא אסרה לי אני לא
2 רוצה שתבוא בגלל אבא שלי שיביא לי כסף, זה היה ככה. אבא שלי רוצה להביא לי כסף
3 אבל בגלל שאני איתך בקשר הוא לא רוצה להביא לי כסף אז החלטתי לנתק את הקשר.
4 ש. כמה זמן ניתקתם קשר?
5 ת. בערך שנה-שנתיים.
6 ש. לכיתה הגנרלי מה הייתה תדירות ההגעה שלך לשם?
7 ת. איפוז בן
8 ש. בבית הנוכחי, הזה, שהוא גרה בו עכשיו?
9 ת. אה, הוה, אמי אסביר לך. הייתי מגיע כמתחלח לעיתים רחוקות ואחייכ לעיתים קרובות.
10 ש. למה?
11 ת. היה לה חבר, אחרי שעזבה אותו אני עשיתי שם סטודיו (הצטלפתי שם.
12
13 לשאלת ביתק"ש
14 ש. מה אתה צריך סטודיו?
15 ת. סתם, לא הייתה לי ידענות טובה, לפחות זה [מחייך].
16 ש. מה הקשר?
17 ת. לא היה לי משחקים, בקופת חולים חיינו לוקח וריקות, משחק איתם.
18
19 המשך חקירה ראשית - כ"כ הנאשם:
20 ש. מי הם את רעיון הסטודיו?
21 ת. זה, איך אופרטיבי לא ודע, אני חושב היא אמרה לי ויבוא תעשה אצלי סטודיו. אז זה
22 התחיל מפלקט.
23 ש. שולי תיארה וגם גלית עזרה רבה שלך במהלך השנים בגידול של גלית. מה היה הקשר
24 שלך וההתערבות שלך אם היו?
25 ת. בהתערבות כי היא הייתה באה להתישש איתי.
26 ש. בקשר למה?
27 ת. וניח לא היה כ"כ התערבות גדולה לנבי גלית, זה היה יותר הבית, יותר ח...
28 ש. מה התערבות בנושא של הבית?
29 ת. שיתנו לה בית.
30 ש. איך התערבת?
31 ת. אמרתי לה שאני חולק לכוונת את המכתב לפרות שאני לא ודע.
32 ש. איך?

1448

1449

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. הם כתבו, אני ליטשתי כאילו. אני אסביר לך, הם כותבים את הטיוטה. קוראים לזה טיוטה,
2 אז הם כתבו טיוטה, דף הראשון, ואני אחייב אמרתי להם מה לתקן, אחרי שהראו לי.
3 ש. השפה שלך ואוצר המילים שלך הוא לא בזה גדול.
4 ת. כן.
5 ש. אז מה ליטשתי?
6 ת. אני יסביר לך איך זה, איך אני יגיד מילה שתוכלו להבין אותי בכל המכתבים שהיו זה כמו
7 שאני אומר, איך להסביר...נניח הם אמרו לקחת את העט ולשים אותו כאן, אני הייתי אומר
8 "לא, תגידו 'לחניתי'. הם היו אוננים לי ואז הייתי אומר להם כן. לאחר שבית המשפט חזר
9 על השאלה אני משיב, כי הם תיקנו, אבל הם חשבו שאני אומר להם, זה הבעיה [מחידן], את
10 מבינה?
11 ש. שולי העידה כאן שהיא נתנה לך תכשיטים, זהב, שני מחשבים ניידים, תתייחס לנתונים
12 האלה ואם הם נכונים, באילו סיבות?
13 ת. קודם כל, תכשיטים, הוא שיקרה פה שקר מאוד גדול, שמיים וארץ, זה היה ציפוי זהב ולא
14 זהב. היא אמרה זהב ולא ציפוי זהב. קנינו את זה בתאילנד זה שולה בסח"ס כל תכשיט כזה
15 25-35 תכשיטים, זה תמיד ציפוי. 25-35 שקל הם נתנו את זה בדולרים, אני לא יודע.
16 ש. איפה נקנו התכשיטים?
17 ת. בתאילנד. זה ציפוי זהב, הוא לא נתנה לי מטרים זהב.
18
19 לשאלת ביתמ"ש
20 ש. איך אתה יודע?
21 ת. למה אני יודע שזה ציפוי,
22 ש. איך אתה יודע שזה ציפוי?
23 ת. הם אמרו במירוט שזה ציפוי.
24 ש. מי אמר?
25 ת. שולי וכולט, את יודעת מה זה? זה השרשראות של האלים שלהם,
26 ש. זה יכול להיות עשוי זהב, גם מגן דוד יש מזהב ולא מזהב,
27 ת. לא, לא, זה ציפוי זהב.
28
29 המשד חקירה ראשית - ב"כ הנאשם
30 ש. למה היא נתנה לך את התכשיט?
31 ת. היא רצתה לרצות אותי, לשמח אותי.
32 ש. היא גם מתארת שהיא קנתה לך שני מחשבים ניידים.

1449

1450

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. לא, אחד מחשב עשיתי אותה איתך עסקה, משא ומתן. אחד היא נתנה לי כמתנה את
2 הכחשב.
- 3 ש. אנחנו יודעים ששולי לא היחידה שנתנה לך מתנות.
- 4 ת. כן, ודאי.
- 5 ש. למה הנשים נתנו לך מתנות?
- 6 ת. אני אסביר לך שלושה דברים: אחד, החשוב, הם אהבו אותי, השני, הם רצו לרצונו אותי,
7 ושלישי, היה ביניהם תחרות, ואם לא הייתי לוקח הם היו אחייב שונאים אותי וששים לי
8 בלגאן שים. לא שונאים אותי, אבל עושים לי בלגאן. סבבה אתה לוקח ואצלי לא, אפילו
9 ארוחות, ואם הייתי אוכל אצל אחת, אז אחרות גם היו רוצות שאני אוכל אצלן. זה ככה
10 היה: לא סירבתי, אבל מה שאני לא, מה שאני רוצה לזקק, אני בעולם לא ביקשתי מזה, זה
11 לא נכון, אני לא אמרתי להן תביאו לי לאכול. תקנו לי ותנשו לי, הן עשו הכל בלגאן.
- 12 ש. אנחנו יודעים שהיית מצטלם בגלימות ותכשיטים, אתה יודע לשחזר לי איך הסטודיו
13 התחיל?
- 14 ת. הסטודיו: היפשתי מקום ולא יודע איך אבל, בוא נגיד ככה, דברנו ואז היא אמרה לי טוב
15 תעשה את זה אצלי, זה לא היה נכון, אלא פרצון טוב. היא לא שילקה אותי, היא לא אמרה
16 לי קח את הסטודיו שלך ותלך. אני רציתי ללכת לעשות את זה בנוקס אחר והיא לא רצתה,
17 לא רציתי להכריע לשינה שלה ולסקום שלה. רציתי ללכת לחפש, לא יודע לשאלת בית
18 המשפט אם חיה לי כסף אני משיב, כי הייתי יכול להסתדר עם חבר, עם מישהו, לבקש
19 מאיזה חבר שאני יעשה אצלי סטודיו, הם היו רוצים.
- 20 ש. תתאר בבקשה איך הכרת את שרי?
- 21 ת. את שרי הכרתי אותה, לא, אני הייתי ידיד של שרי. הייתי ידיד של שרי, וספה לכאן דיברנו
22 כל הזמן, אז ככה זה היה.
- 23 ש. איך היא הפכה להיות בת זוג שלך?
- 24 ת. יום אחד באתי לשולי ולכולם ואמרתי להם שאני רוצה לטוב וללכת. הייתה מישהי ואמרה
25 לי אתה יודע כח, תבוא אליי. אמרתי לה, את בטוחה שלא נדים, לא יחיה קצר ביני לביןך,
26 רציתי לטוב (ועדתי להם, הכל, אז באתי לשרי ואמרתי לה שאני רוצה לעזוב באחד הימים
27 אתם כבר לא תראו אותי, אז באה שרי ואמרה לי אני תייבת לך את החיים שלי.
- 28 ש. למה היא אמרה לך את זה?
- 29 ת. שירתי, אמא שלה רצתה להתאבד כל הזמן. אני יסביר לך, אמא שלה רצתה להתאבד,
30 ללית רצתה להתאבד, כולם שטה וזה בעיה, אני לא רוצה לספר את הכל רחב, עזרתי לאמא
31 שלה, היא הפסיקה להתאבד. שרי ככתה והיא אמרה לי רק אתה יכול לעזור לבעיה של
32 האמא שלי. היא הייתה נכנסת לאסכטיה ובוכה וזהו ורוצת להתאבד. כל תזמן, זה היה כל
33 שרוע לפני שהם זהו ובכלל...

1450

1451

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. לפני שמה?
- 2 ת. לפני שהכרתי אותם בכלל, הם היו חולפים, זהו, נו...
- 3 ש. מה?
- 4 ת. אני מתבלבל לשאלת ביהמ"ש אני משיב, כי הם סיפרו לי מה הית לפני שהכרתי אותם, ואח"כ באתי וראיתי בעיניים שלי. שולי הפסיקה לחשוב להתאבד, ההיא גם מפסיקה לחשוב להתאבד, אילנית רצתה גם בנקודה אחת ללכת להתאבד, אבל איך אני יכול להסביר את זה? זה האמא של הילדים שלי. טוב, אני לא אניד את הדברים הגדולים, היא רצתה ללכת...
- 9 ש. אני מבקשת שלא תחסוך מאיתנו את הסיפור.
- 10 ת. אני רוצה לחנן עליהם. אילנית רצתה ללכת לאילת נטה קוראים לו, ולקחת סמים ולזנותבד שמה. היא סיפרה שהייתה לפני שהיא תכיר אותי, ועכשיו שרי רצה לעשות עוד. עוד מבט לשדוד. גלית הייתה, אך אמרים, אני לא יודע, אבל זה לא העיקר, העיקר הוא שאני, היה לי מטרה טובה, לא הייתה לי מטרה רעה לכל המעשה הזה, אבל נרדתי לחטאם או לזה, נו...אההה...רגע...
- 16 לשאלת ביהמ"ש
- 17 ש. למה נרדת?
- 18 ת. אהה...ככה...זה התם אולי בהמשך.
- 20 המשך הקריאה ראשית - ב"ב הנאשם
- 21 ש. מה?
- 22 ת. לגבי הכל היה בסדר, אני לא הזקתי להם לא הרבעתי להם ולא צעקתי עליהם וגם לא הכתבתי להם, זה האמת, לא אמרתי להם.
- 24 ש. אתה זוכר מה הייתה השאלה שלי? איך שרי הפכה להיות בת הזוג שלך?
- 25 ת. אבל אני זוכר...מה אני יכול לעשות, אני בן אדם, נזכר. אז אמרתי לה שאני הולך והיא אמרה לי אני תייבת לך את החיים, ככה אמרה לי, אני רוצה להיות איך תמיד. אמרתי לה לא יודע ביה, אז זה הצחיל לחיות שהיא תהיה אשתי. אם ביהמ"ש שאל אותי איך זה ייתכן כאשר יש לי ארבע נשים אני משיב, כי לא היה לי אח"כ התחיל.
- 29 ש. שדי העידה כן שהיא חיה בבית אם היא הייתה לובשת חולצה צמודה ואח"כ הייתה גוזר או קורע לה אותה.
- 30 ת. לא, בחיים לא היה דבר כזה. אף פעם לא קרעתי לה ככה את החולצה, לא, זה לא היה ככה.
- 31 ש. איך זה כן היה?
- 32 ת. לא יודע. הצעתי להם.

1451

1452

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' דבון (עציר)

- 1 ש. מה הצעתך?
- 2 ת. הצעתי להם שילכו יותר כזה יפה, צנוע.
- 3 ש. ומה קורה אם אישה אחת לא אנהבת?
- 4 ת. אז לא, אז הייתי אומר לה או שניסוד או שאתעלם. היו דברים כאלה.
- 5 ש. מי למשל הלכה לא צנועה?
- 6 ת. מי הלכתי אה... אה... ננית נסרה את לאה, לאה עשתה מה שחיה רצתה. היא גם הלכה צמוד.
- 7 כמה שהיא רתנית היא הלכה צמוד עם חצי יטבן "בחנוכה". היא לא חייבתה כל פעם ככה,
- 8 היא הלכה איתי לטייל עוד כשריק גרתי אותה, היא הלכה חולצה לבנה, נכנסה למים וראו
- 9 לה את כל החזן.
- 10 ש. כמה זמן לאה לא אישה שלך?
- 11 ת. הרבה זמן.
- 12 ש. מה זה אישה שלך?
- 13 ת. ביחסים זוגיים, יחסים שהיא יודעת שהיא האישה שלי.
- 14 ש. איך זה בא לידי ביטוי שהיא יודעת ושאתה יודע?
- 15 ת. זה לא היה בא לידי ביטוי, כל אחד היה חולך לדרכו ומסדר את דרך החיים שלו.
- 16 ש. אתה זוכר את השאלה?
- 17 ת. כן, איך נברזו.
- 18 ש. לא, אני שואלת נוח הופך אותה להיות האישה שלך?
- 19 ת. שהיא מחליטה שתהיה האישה שלי.
- 20 ש. מה זה?
- 21 ת. את... שייכות. לדעת אם היא אכלה, לא אכלה, אם אני רוצה לאכול, מה עשיתי... זהו
- 22 מין זה גם יכול להיות ידדית. בויך לא מניין. ובניה להקות שכנה, אני יודעו לא קשור לזה
- 23 שייכות, שאחד מהם שומע את השני, שייכות, אני לא יודע איך קוראים לזה.
- 24 ש. אמרת לי למשל שלאה כבר לא הייתה אישה שלך.
- 25 ת. כן, זה לא...
- 26 ש. אז איך זה בא לידי ביטוי?
- 27 ת. לאה ושאר האישה שלי, היא עוד באה אלי.
- 28 ש. מה זה אומר?
- 29 ת. אין לנו בתוכה שאני יכול לבוא ונחראות לך שאני גרוש זה בא לידי ביטוי, זה היה בא
- 30 ברגשות. אני לא הייתי אומר לה שום דבר.
- 31
- 32 לשאלת ביהמ"ש:
- 33 ש. אתה יודע מה זה "בא לידי ביטוי"?

1452

1453

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עצור)

- 1 ת. לא
- 2
- 3 **המשד הקירה ראשית - ב"ב הנאשם:**
- 4 ש. אם אני שואל אותך משהו ואתה לא מבין מילה אחת, תגיד שאתה לא מבין.
- 5 ת. הבנתו.
- 6 ש. אתה אומר שלמשל, אתה ולאח המשכתם להיות ביחסים זוגיים.
- 7 ת. כן.
- 8 ש. אף על פי שכבר עזבת, איך ידעת שאתם עדיין ביחסים זוגיים? איך לאו וידעו את זה?
- 9 ת. לא דיברנו. לא אמרתי לה תשנעו, תלכי לדרכך או שאני הולך לדרכך, אני אמרתי לה שאני
- 10 אקח על מניה אחרות.
- 11 ת. זה יותר הסכם בשתיקה. זה ככה כל הדרך התנהלתי את החיים שלי. לא באתי ורובתי אתך
- 12 והפצתי בהן זה לא הלח בכוח. שום דבר לא היה בכוח. גם אני לא בניו לזה.
- 13 גם תקווה, שהיה לה כסף כליכך הרבה, לא לקונוי ממנה בעולם. אפילו לא פתחתי את
- 14 הארנק שלה. שאני יכול עליה. על תקווה יכולתי לעזוב ולא בעשתי.
- 15 ביהמ"ש. למה?
- 16 ת. למה שחייתי יודע שזוהי תמיד תשתוק, היא תעבור את זה. אבל תמיד שמרתי עליה ודאגתי
- 17 לה - עד היום.
- 18 ביהמ"ש: עד היום מה? עד היום אתה דואג לה?
- 19 ת. כן. אם אני אומר לכן שלי, שמיור על אויבא שלך, תדאג לאויבא שלך, תדאג מה קורה איתה.
- 20 כשהייתה צריכה לעשות ניתוח הלכתי איתה לניתוח, אפילו שלא היו יחסים איתה, לא
- 21 זוללתי בה. לא כאף אחד גם, דרך אגב.
- 22
- 23 **המשד הקירה:**
- 24 ש. בוא לדבר על אילנית. לפני שהיא הולכת להיות בת זוג שלך, אתי אילנית העידו שבעצם,
- 25 אתה תחלסת שהיא תתחתן עם מי שהפך להיות הגרוש שלה, יוני פולט.
- 26 ת. לא, לא. אני לא אמרתי שנים דבר. היא באה אליי, אחי, אמרה לי: תשמע, אה... נו, זה, רוצה
- 27 אותה? נו... יוני בא אליי, אמר לי: אני רוצה להתאבד. אם אני לא אתחתן איתך אני
- 28 אתאבד.
- 29 ביהמ"ש: מי בא אליך? יוני?
- 30 ת. כן. הוא בא לתתארת, אני לא יודע מה. אז אמרתי לו, אה... לא יודע מה אשרתי לו, אבל זה
- 31 לא היה, זה היה סיפור, שמי שתחליט לחתן אותם זו אחי. היא באה כשמי, אמרה: גואל
- 32 אמר שתחתנת.
- 33

1453

1454

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

המשך חקירה:

- 1
2 ש. ומה באמת אמרת?
3 ת. אני לא חושב שאמרתי משהו...
4 ש. אזי...
5 ת. אולי לה אמרתי: נתחנתי יותר מוקדם, טיהרו לך ילדים, אולי דיברתי איתך, אילנית.
6 אמרתי לה: נתחנתי, תביאי ילדים, זה, אבל ככה לא התערבתי.
7 ש. אילנית העידה שלמעשה, אתה היית אומר לה איך להתנהג עם הגרוש שלה, יוני, אומר לה
8 לא לתת לו לראות את הילד, לא להפעיל הסדרי ראייה...
9 ת. לא היה דבר כזה מעולם. ידעתי דבר אחד: אם אני מתערב בינה לבין הילד, או בינה לבין
10 הגרוש שלה – כך היא תשט איתי והיא תשט גם את הילדים שאני אביא ממנה. אז לא
11 ובטחתי בעניין. מי שחשט בכך זו אימא שלה. אימא שלה, מה שהיא אומרת – זו אימא שלה
12 אמרה. בלי קשר אליי, אני לא מתערב בעניין. לא התערבתי.
13 [ביהמ"ש] את יודעת מה אני רוצה להסביר: שאימא שלה הייתה סדריכה אותך. אני לא
14 הייתי מעוניין להתערב.
15 ש. אילנית העידה שלמעשה, בגללך היא חתרה על הבן שלה, ליאל.
16 ת. טוב, היא רצתה אותי. הוא בא עם משטחות ו... בלגן היה –
17 ש. לא, תקשוב לטאלה. אני אומרת שאילנית סיפרה שבגללך חתרה על הבן שלה. מה יש לך
18 להגיד על זה?
19 ת. לא, היא לא חתרה, היא ניתנה משום שהיא רצתה אותי – אני חושב שאמרתי, זה אז אני
20 או הוא.
21 או כשבאו ואמרו לי, אמרתי זה אבא שלו. לא התערבתי.
22 ש. מה אמרת לאילנית בכל מה שקשור לבן שלה?
23 ת. לא אמרתי שום דבר. אני לא התערבתי, מה יכולתי להתערב?
24 ש. היא העידה כאן, היא אמרה שאתה יישצת לה –
25 ת. לא, לא אני אמרתי לה, אלא אימא שלה. והיא חשבה שזה אני אמרתי
26 ביהמ"ש, היא נורא רצתה אותך, אבל למה היא לא יכלה לרצות אותך יחד עם הילד שלה?
27 למה הילד הפריע?
28 ת. הילד לא הפריע. האבא שלו הפריע לה.
29 ביהמ"ש, האבא זה דבר אחר, אבל אתה אומר: היא רצתה אותי, אז היא הייתה צריכה
30 לוותר על הילד.
31 ת. לא ידע. מה טכ, חיו בעיות, זהו סביב משטרה לבות. הם לא היו משתוגים, בלי קשר
32 אליי. הם שמרו שגאה תקם, בלי קשר אליי.
33 ביהמ"ש, אבל אני לא מבינה עם הילד. מה עם הילד שם?

1454

1455

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עצור)

- 1 ו. חילד זה היא. אני לא הייתי קשור, אני חוזר עוד פעם. אני לא הייתי קשור, להחליט מה
2 לעשות עם חילד. אני לא התייחסתי לזה. אני לא קשור, אני לא נדע.
- 3
4 **המשד חקירה:**
- 5 ש. היא אומרת שגם אמרת לה שתפצה אותה—
6 ת. אה, זה כן. אני אמרתי לה: אני אפצה אותך. זה כן. "אני אפצה אותך", בלי קשר לשום דבר.
7 ש. אילנית מתארת שאחרי שליאל עבר לגור עם אבא שלו, אתה ביקשת נמנה להחליף את
8 מספר הטלפון שלה, כדי שהוא לא יתקשר אליה ולא ימצא אותה.
9 ת. לא, זה לא... אני לא חושב שאני אמרתי את זה. אני... לא חושב שאמרתי.
10 ש. אוקיי.
11 ת. לא אמרתי.
12 ש. אילנית ונשים אחרות...
13 ת. הם לא החליטו.
14 ש. אילנית ונשים אחרות—
15 ת. אני גם לא ידעתי מה קורה... אני אגיד לכם משהו: אני לא ידעתי מה קורה בתוך הבית. אני
16 הייתי כל הזמן בחוץ.
17 ש. מה זה בחוץ? איפה גדת?
18 ת. אני הייתי או בביסוד המעלה או אצל חברים, או שהייתי לעתים רחוקות, הייתי באחיסופא.
19 הם תפקדו, הם מילאו, הם הכול.
20 ש. מה הייתה תדירות התגעה שלך לווילה?
21 ת. פעם בשבוע, בערך.
22 ש. פעם צ'טבוט?
23 ת. כשהיו צרכים לעשות קניות, באי גיד ככה.
24 ש. קניות של מה?
25 ת. אוכל.
26 ש. ולמה היית מגיע?
27 ת. רציתי להינות אתך. היה לנו אחוזה, היה לנו... איך אומרשני איך אתם קוראים למילים
28 האלה? אני לא יודע. עניין, היה לנו עניין.
29 ש. לאיתאל, לבית באיתאל, מה הייתה תדירות התגעה שלך?
30 ת. פעם בחצי שנה.
31 ש. פעם בחצי שנה?
32 ת. כן, בערך.
33 ש. לבית של שולי?

1455

1456

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 את... חבות של שולי, נכלל שהיה לי סטודיו, זה היה, מתי שהיא הייתה מתפנה, אז הייתי
2 מבקש טמנה לבוא לבלום איתי
3 ואיך הן היו מגיעות אליך לייסוד המעלה?
4 הן היו באות, הן היו רוצות.
5 מגיעות עם האוטו?
6 כן
7 למי היה אוטו?
8 היה לאפרת, היה ל... מעין, והיה לנויקס, והיה לאפרת והיה לשרי וגם לאה.
9 נאמר שאילנית רוצה להגיע אליך בערב. איך היא מגיעה?
10 אז מביאים אותה, אחותה.
11 שהיא...!
12 אחותה הייתה מביאה אותה, או אפרת הייתה מביאה אותה. אז שהיא הייתה באה באוטו,
13 או שאני הייתי בא לקחת אותה. לא היה לי איזה סדר מסוים.
14 איך היה מוחלט מי מגיע בערב?
15 בזה לא הייתה בעיה.
16 אז איך זה קרה?
17 באה אילנית, אפרת, שמע, אני יכולה להיות אתך הערב! אני אומר כן, אז הייתה באה.
18 ואם באה שפרית, או שמרית.
19 ואם שליש נשים רוצות לבוא?
20 אז הייתי אומר לה שאני הבטחתי לה, ואני לא יכול לטנות את הדעה שלי.
21 איך היית יודע שאישה מעוניינת להגיע באיזשהו ערב?
22 הן היו מתכונות לי. אני אומר לך את האמת.
23 ונתתי אילנית את התבנון? איך גילית?
24 בינהן, היו מסדרות. הם היו אומרים לי: עניד לך ממי שיש לנו כיוצים. אז תכניס אותנו
25 לתורין.
26 ואז...?
27 אז זאת הייתה מותרת לוא, וזאת הייתה מותרת לואת. בזה לא הייתה לי בעיה, הבנת?
28 הן היו... איך אומרים, מסדרות בעיות?
29 אילנית ונשים אחרות העידו באן שהן שלחו לך מסרונים של אחבה כי אתה ביקשת
30 שישלחו לך מסרונים של אחבה.
31 בואי עניד ככה. אם היו חגים – חגים – לחגים, לכל... רציני שייכות, קשר—
32 מה זה מסרונים? רגע, נראה לי שלא הבנת. מה זה מסרונים?
33 לא יודע.

1456

1457

בית המשפט המחוזי בהל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 אז אמרתי לך שאם אתה לא מבין מילה שאני משתמשת בה, תליד. מסרונים זה
2 אס-אס-אסים, תודעות.
- 3 ת. לא היה שום סיכוש בזה. זה רק היה שייכות. לא היה שום שימוש. שלא... לא... לא היה
4 אכפת לי איפה הן יעבדו ואיפה הן יהיו.
- 5 ש. הן אומרות שהן שלחו לך הודעות למלאפון, של אהבה, לא כי הן רצו, אלא כי אתה אמרת.
6 ת. לא, הן רצו, הן רצו. אני לא יכול לשלוט על כל... מה שהם כותבים.
7 ת. זה לא הגיוני. אני לא יכול להטות את הן יכתבו, כוח הן לא יכתבו.
8 מה שרציתי להגיד: לא הייתה לי על זה השגחה, שאני יכול להגיד
9 הן החליטו – הכול התחיל מיעל. אני לא חייתי קשור לכל זה.
10 ש. מה התחיל עם יעל?
11 ת. יעל התחילה לשלוח לי מסרונים, ואז הן ראו, אז גם הן התחילו.
12 יחזו בזה, גם אני רצח להוסיף - הלבוש, זה לא אני התחלתי באמרתו לכן מה ללבוש, איך
13 ללבוש. זה התחיל מיעל. יעל התלבשה כך, וכוכן הלכו אחריה.
14 ש. איך הגבת ללבוש החדש של יעל?
15 ת. איזה לבוש חדש?
16 ש. אמרת שהיא התחילה להתלבש.
17 ת. לא, היא באה, שאלה אותי. לא יודע איך חייבת השיתה בנינו. אמרתי: אני אוהב ללבוש
18 כפרי. זה לא עניין של לבוש צנוע. אני אוהב לבוש כפרי. ואז היא הלכה והתלבשה כפרי. ואז
19 היא החמידה. ללא החמידה. לא אני אמרתי לה להגביר. אחר כך התחילה נספחות וזה.
20 לא לבשה מכוסים. לא יודע. אני לא התעסקתי עם זה.
21 ביהמ"ש. אתה לא הלכת אתן לקניות, בחנות מסוימת?
22 ת. לא, זה מצא חנות מסוימת, והלכו אליה. אני הייתי צמלוח אליהן.
- 23 **המשך השירה:**
- 24 ש. איזה חנות?
25 ת. 'אשת חיל'. זה ליד משכונת.
26 לא הייתי כל הזמן יחד אתן. זה לא היה משטר. הן הלכו לעשות קניות לבד, בלי קשר אלי.
27 לא הכתבתי לכן.
28 ש. מה היה היחס שלך לבן של אילנית במשך השנים?
29 ת. היחס היה... שהיא חלק מהבית. לא זלזלתי בו, מה מתאכז?
30 דווקא אהבתי אותו.
31 ש. אילנית מספרת שאתה אמרת לה ללכת להתלונן כל הזמן על יוני פולט במשטרה.

1457

1458

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. לא... לא אני לא אמרתי בצורה הזאת. אפרוני: אם הוא יביא מטרת, או תביאו גם את.
- 2 תסדרי את העניין. מה שרציתו – שחייב תסתיר אותו, ותסדר את העניין. איך אתם קוראים
- 3 לזה? אז כמה קוראים לזה? תסדר אותו את העניין. שהם יסתדרו בעיניהם.
- 4 ש. אילנית גם אומרת שאתה אצורת לה לקחת משהו חד, מבטחת, שאתם היא יכולה לשרוט
- 5 איתו—
- 6 ת. לא, אני לא אמרתי.
- 7 ש. ואמרת לה "תחזירי לו ותפטריו ממני", בתגובה לזה שתקף אותה.
- 8 ת. לא, אני לא אמרתי. אפרתי: אם הוא יתקוף אותך, אם הוא יתקוף אותך, תחזירי לו. אני
- 9 לא הייתי אתו באותו מעמד.
- 10 ש. יש לך שולי, אילנית, שרו וגלית.
- 11 ת. המילה הנכונה, אני אמרתי שאם הוא יתפל עליה, שתתגונן מפניו.
- 12 ש. בסדר שעבשתי אמרתי, עם מי קיימת יחסי טין? אני רוצה לדעת מי הייתה הראשונה, מי
- 13 הייתה האחרונה.
- 14 ת. שרו, אילנית וגלית, ואחר כך אימא שלה. זה מאוחר מאוד.
- 15 ש. מי ידע שאתה בקשר מיני עם שולי?
- 16 ת. לא יודע.
- 17 ש. זה היה משהו גלוי?
- 18 ת. אם זה היה משהו גלוי כן, זה היה גלוי, אני חושב.
- 19 ש. מה זה גלוי?
- 20 ת. שיתדעם. כן, אני חושב שכן. זה לא היה...
- 21 ש. לגבי גלית – גלית תיארה שאתה היית הולך איתה לכל מקום. לרופאים, לבתי ספר—
- 22 זה לא נכון. אני עם גלית לא הלכתי.
- 23 ש. מה היה התפקיד שלך, או החלק שלך...?
- 24 ה. קודם כול, עם גלית הלכתי איתה רק לבית ספר, לדבר עם המנהל שישאיר אותנו.
- 25 את... כוח קוראים לזו אני לא הלכתי איתה לרופאים וזה. עם גלית, לא הייתי איתה, בנקודת
- 26 הזאת. קודם כול, הם הלכו לבד, לרופאים וזה. הן רצו שאני רק אתלווה אליהן.
- 27 ש. אז התלווית?
- 28 ת. התלוויתי, אני יודע.
- 29 ש. ואיך הצגת את עצמך בבית הספר?
- 30 ת. כדוד. משפחה, לא דוד, משפחה.
- 31 ש. כשגלית נדה בבית של אימא שלה בעמישב, היא מספרת שהיו לה כאבים בחזה.
- 32 ת. את... אני זוכר משהו כזה... לא ברור.
- 33 ש. מה היה החלק שלך בסיפור?

1458

1459

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ת. לא ידוע לי. אני לא זוכר כל כך טוב. אני זוכר שהיא אמרה לי וזהו. לא זוכר יותר.
- 2 ש. היא אומרת שאתה טיפלת בתן. שאמרת שיש לה ציסטות בחזה, ושהטיפול כלל את זה
- 3 שאתה נוגע לה בחזה.
- 4 ת. לא, לא היית דבר כזה.
- 5 ש. אז מה היית?
- 6 ת. לא, לא היית דבר כזה. זה לא נ' נעמל. היא מתבלבלת. זה לא אני. היא מתבלבלת. יש לה מה
- 7 בלבלול. היא... דבר בתוך דבר.
- 8 ש. היא מתארת שבמסגרת משחקי עבודת ביניים היית תופס את עם כל כף היד את החזה,
- 9 והיית מטאיר לה.
- 10 ת. לא, לא היית דבר כזה. היינו רבים כמו כל אחד...
- 11 ש. מה כללו המשחקים ביניכם?
- 12 ת. התאבקות, אני יודע איך לברוא לוחי יש מה סתירה. זה לא רק שרי התעלה עליי, גלית,
- 13 אילנית... היו כמות, שהתנפלו עליי, כל פעם.
- 14 ביהמ"ש, למה הן התנפלו עליך?
- 15 ת. התאבקות בזאת. לדרוק אותה, לדרוף אותה...
- 16
- 17 **המשך חקירה:**
- 18 ש. איך היא הגיבה למשחקים האלה?
- 19 ת. איך היא הגיבה למשחקים האלה? כל הזמן היא הייתה פתוחה במלחמה. כאילו, במשחק.
- 20 זה לא מכות.
- 21 ש. איך היה היחס של גלית אליך?
- 22 ת. לא היינו מכניסים אגרופים אחד לשני או פוצנים.
- 23 ת. לא היינו מכניסים אגרופים אחד לשני או באלימות, להכאיב. לא, זה לא היה...

— ה פ ט ק —

- 24
- 25
- 26
- 27 **המשך חקירה:**
- 28 ש. מה היה היחס של גלית אליך במהלך השנים?
- 29 ת. בתור שהיא... בתוך הבית... אח... מערכת, שה... משפחה.
- 30 ש. מתי היא הסכה להיות בת זוג שלך?
- 31 ת. אה... מה שזוכר לי... זה באחימטץ.
- 32 ש. מה באחימטץ? באיזו שנה? באחימטץ גרו הרבה שנים.
- 33 ת. לא, לא זוכר באיזו תקופה... זה הילת. אני זוכר שבאחימטץ זה הית.
- 34 ש. איך היא הסכה להיות אישה שלך?

1459

1460

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצוף (עצור)

- 1 ת. האימא שלה... הנואף... לא יודע, סכנות לא יודע, כא וזכר. כל כך.
- 2 לא וזכר.
- 3 ש. מאיזה גיל גלית גרה באחימטץ?
- 4 ת. אה... זה אני לא יודע, זמנים.
- 5 ביהמ"ש, לא זמנים, בת כמה גלית הייתה.
- 6 ת. הייתה בת... שמונה עשרה.
- 7
- 8 **המשד הקצרה:**
- 9 ש. גלית מספרת שהיא עברה לגור באחימטץ עם אחיות שלה בהודאה שלך, כי אתה אמרת לה
- 10 שזאת הדרך שבחורים לא יציקו לה.
- 11 ת. לא... זה היה ביניהם. זה לא היה קשור אליי.
- 12 ש. אז איך מתאום היא עזבה את הבית של אימא שלה, שהיא גרה איתה, ועברה לגור
- 13 באחימטץ? מה קרה?
- 14 ת. אה... לא יודע, אולי... הן רבו, הן לא השתוו. אימא... אה, שולו וגלית, הן לא השתוו. הם
- 15 היו הולכים ממות, היו הולכים צעקות. הם לא השתוו ביניהם, זה נה שאני יודע.
- 16 ש. מתי גלית עזבה את הבית?
- 17 ת. אה... לא יודע. כשהייתה גדולה. אני לא יודע כל כך.
- 18 ש. למה?
- 19 ת. היא לא הסתדרה עם אימא שלה. היא לא—
- 20 ש. לא את הבית של אימא שלה. את הבית שלכם, כשהיא גרה באיתאול. ממתי גלית הייתה
- 21 בת זוג שלך?
- 22 ת. אני לא יודע.
- 23 ש. אתה יודע מה? לא ממת. כמה זמן לפני המעצר?
- 24 ת. אה, כמה זמן לפני המעצר... לא יודע גם.
- 25 ש. לא יודע גם, למה היא עזבה?
- 26 ת. למה היא עזבה. לא יודע, היא רצתה לעזוב – היא עזבת, אני לא הייתי שותפה. היא... לא
- 27 הסתדרתי איתה.
- 28 ש. עם גלית? למה?
- 29 ת. הייתה... מתנהגת בצורה... ברוטלית, הייתה מתחצפת, הייתה פוגעת, הייתה... סחפסת
- 30 קרבנות. לפי להציק. היא הייתה רבה עם... זאתי, נ... עם... בת קוראים לה? אה, חכי.
- 31 דבורה, דבורה. היא עברה לה את הטייפ. אני אמרתי: אני עשיתי את זה, שלא יחיה ממות
- 32 את הבחשב, את המחשב. אמרתי שאני עשיתי את זה.

1460

1461

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- ש. אימא של גלית אומרת שאחרי שהיא עזבה את הבית אתה אסרת עליה להיות בקשר עם גלית.
- ת. לא, כזה פתאום. את, כן, אני אמרתי שאני לא מעוניין. אני ידעתי שהן טיילטנות. מטלפנות לגלית, מדברים איתה על הכול. ידעתי. לא אסרתי על זה.
- ש. לא, טה פתאום. הרבה דברים הם עשו ולא אסרתי, זה סתם...
מעניין מספרת שאתה הורית לה לדווק את כל הרכוש לש גלית מהבית.
- ת. לא, לא, חלילה. אמרתי לה: תעזרי לה להעביר את כל הדברים לאן שחוצה רוצה. היא זרקת. לא, מה פתאום. אני לא יכול להוציא לה את זה, אני אוהב לך למה, את הדברים האלה אני לא יכול לעשות, כי הן אחרי כך יעשו אחד לשני. יגידו: אתה אמרת לגלית, יהיו מלחמות בתוך הבית. גם לאני לא אמרתי. חתר לעשו את זה לילדים אחרים.
- ש. את אתה ידעת? למה גלית עזבה?
גלית עזבה – אני אסביר למה. היא עזבה שהיא רוצה להשתמש עם סמים. זה כוח שאני יודע מאליה ונלחה. היא הראתה לך שיש לה סמים, שהיא עשנה סמים. היא הייתה הולכת לעבודה, איפה שהיא עובדת, במקום העבודה, והייתה עובדת להם סמים. ואז אני לא רציתי שהיא תהיה בתוך חטונות.
- ש. את ויקי – מתי הכרת? איך הכרת?
ת. או – ויקי, ויקי, הכרתי אותה אצל שולי. ומעם אתה היינו בשפת חים, הלכנו לטייל. אז הצעתי לה, אם היא רוצה להיות אשתי, והיא אמרה לא. וזהו, עשיר הסיפור. לאחר כך, יום אחד היא הרימה אליי טלפון –
- ש. אתה מוגש מעם ראשונה את ויקי?
ת. לא, זה כבר אחרי כמה פעמים.
- ש. אז תסביר.
ת. אחרי כמה פעמים. פעמים, שלוש.
- ש. איך פגשת אותה?
ת. היא הייתה באה לשולי. ואז... דיברנו, נהיינו ידידים.
- ש. ואז?
ת. הלכנו לשפוט חים, והיא אמרתי לה בשפת חים, אם היא הייתה רוצה להיוון אשתי ואת מה היא אמרה?
- ת. אז היא אמרה: לא, גמרנו. היא לא ריבית אנוי יותר ולא פגשה אותי. אם אני לא קישה, איתה שנושה חודשים, ארבע חודשים, חמש חודשים. לא יודע בדיוק את הסדר. אחרי תקופה היא הדישה לי טלפון, אמרה לי: גואל, נראית, אני באיזה סיכום. ובשעפס לך, אני החלטתי להיות אשתך.

1462

1462

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

- 1 ש. איה מעליב, היא רוצה להיות אשתך כי משעמם לה?
2 ת. לא יודע, כמה היא אמרה. אין לה עיין.
3 ביהמ"ש. למה אתה צריך כל כך חרבה נשים? למה הצעת לזיקין? כי תיו לך כבר איזו
4 ארבע-חמש, למה אתה צריך?
5 ת. לא יודע... זה נסתר. זה לא שאני התכוונתי.
6 ביהמ"ש, מה זה לא התכוונתי? אתה מציג למישהי שתהית אשתך, אז איך זה נסתר?
7 ת. לא יודע... אני לא יודע אף זה קרה בכלל. אם הייתי יודע... זה מסילה למילה. אצחנן
8 מדברים, אז זה כבר... זה תהליך.
9 ביהמ"ש. אבל אתה מציג, זה לא שמישהו אחר מציג.
10 ת. זה תהליך, אי-אפשר לחסור את זה.
- המשפ. הקילה:**
- 11 ש. מה כולל החקירה?
12 ת. שאנחנו נדברים, ואז כבר אחד מתקשר לשני. זה תהליך כזה. אבל זה לא היה עד רצונה,
13 זה היה עם רצונה. היא רצתה. היא הרימה אלי טלפון.
14 ש. זיקי העידה שבשהיא גרה עם ליה בזמנו, אתה אסרת עליה לראות את משפחתה.
15 ת. לא, לא אסרתי עליה.
16 ש. בוא תספר לי מה היו הקשרים שלך עם זיקי.
17 ת. זה לא בזמן הזה. זה בזמן אחר לגמרי. כשתיה הייתה באה, אז היו מחסמים אותה שמה,
18 ואז היא הייתה באה, והיא הייתה עושה צרות. אז אמרתי לה: או התגוררם שלך או אני
19 תבחר, אצחן משתיים. אני לא רוצה שתתחמסר לי שמה תבוא... לא יודע. זה כל העניין.
20 זה היה מילה אחת. לא ישבע וטחננו אחד לשני את המוח וניכוחים. זה היה מילה אחת. לא
21 שעמדתי ב... מתח הדלת (אמרתי לה: תלכי. זה ביני לביןך... עינתה.
22 ש. היא מתארת שבשליה עברה להתגורר אתה בחדר, מתוך התנדבות של זיקי, אתה קיימת
23 יחסי מין בנוכחותה בחדר.
24 ת. לא היה דבר כזה.
25 ש. זיקי גם סיפרה שאחיה אמרת לה להוריד את כל הכתרים שיש לה על השיניים.
26 ת. לא אמרתי לה. אני גם לא התערבתי. גם לא ידעתי, אז למה אתה אמרתי לי שיש לה
27 כתרים?
28 ש. מה לא ידעת?
29 ת. שיש לה כתרים. רק אמרתי לה שיש לה דיה, כמה. היה מסריח. אז רק אמרתי לה: תלכי
30 לרופא, ספלו כזה. לא להוריד. אנני... אני יודעני והיא מחלוסה לעצמת. לא אמרתי לה.
31
32

1462

1463

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תביעה 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עצור) 03 אפריל 2012

- 1 ויקי גם העידה כאן על סיפור הקוטג'. אני קוראת את סיפור הקוטג'. היא מספרת שהיא
2 קנתה לבן שלה קוטג'. והקוטג' הזה לא היה רשום ברישומה שערכו הבנות שהיא צריכה
3 לקנות. אתה הערת אותה משינה. אמרת לה: בואי. ברת הפיפי. ככה היא מתארת.
4 קודם כול, לא ברור לה פיפי.
5 ועקת עליה "אגבתי", כי היא קנתה קוטג' שלא לפי הרישומה. התייחס.
6 זה היה ככה. הביאו לה כסף... זה לא היה הקוטג'. גם אם הייתה קונה עשר, היו מתנים לה
7 אבל טען הסדר דיברתי אתה. זה לא טען ה... קוטג'... לא זיזע, זה לא היה למען הקוטג'.
8 מי אמר לך שהיא קנתה קוטג'?
9 אפרת. אפרת באה והתחילה להתקומם בצורה מאוד נורמה. אז אני הצטרפתי להניב,
10 לחראות שאכפת לי.
11 ומה אמרת לוויקקי?
12 אז אמרתי לוויקקי, אמרתי לה, לפה היא עשויה את זה כלי לחודיע להן. היא צריכה להרים
13 טלפון ולהגיד: אני קנתה. ואז נספח בדבר הזה בצורה יותר מכובדת. היא קנתה בלי לשאול
14 את אף אחד, וזה קופה של כולס, באה אליי אפרת והתחילה להתעצבן. בטביל שלא תהיה
15 בנייהן מלחמה, באתי אליה. לא צעקתי. אני גם לא צעקתי בבית בכלל. אני לא... לא בכלל
16 אף פעם צעקות, הן לא שמעו ממני. הן לא אמרו שהייתי צועק.
17 ביהמ"ש. אמרו שקילחת אותן במילים גסות.
18 אני אף פעם לא מקלל. גם לא אומר לאחרים שיקללו. אני אדם דגני, לא מקלל. אז אף יכול
19 להיותו אני בחיים שלי לא מקלל.
20 **המשד חלירה:**
21 ש. מה זה קללה?
22 ת. "תלכו לעזאזלי", "תעזבו אותי", משהו כזה.
23 ש. מה זו קללה?
24 ת. כמו שהן אינורות: "יין זונתי", "כוס אינא שלך". דרך אגב, הן היו מקללות, ואני הייתי כועס
25 עליהן. לפה הן מקללות. הית כואב לי.
26 ש. אז הגעת לוויקקי ואמרת לה: לפה קנית, לא לפי הקופה. ו...?
27 ת. ואז, אחרי שעשיתי כאילו, כאילו... אני מתעניין ואכפת לי, אמרתי: תלכי לישון. ואז המשיך
28 בנייהם מלחמות וצרות ו... ויכוחים.
29 אבל זה לא היה בגלל פה שקנתה. זה היה סדר. הבנתי, שלא יהיה בעיה. ההפך. היא לא
30 אמרה לכם דבר אחד. כשהיא עזבה את חבית, היא לא אמרה לכם דבר חשוב מאוד-מאוד.
31 כשהיא עזבה את הבית, אני נתתי לה שתאכל. שיהיה לה אוכל בתוך הבית. תשאלו את
32 תנשים, עצבן.
33

1463

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עצור)

03 אפריל 2012

- אני דאגתי שלא יחסר לה.
- 1 ביהמ"ש, מאיפה היה לך אוכל?
- 2 ת. לא, אנחנו סידרנו. ביקשתי שידאגו, פה, שם, כל אחד. דאגנו אחד לשנייה. לא היינו ארזים,
- 3 זה לא היה אייב. הן אחת דאגה לשנייה. או זה לא נכון. לא נכון שהביאו לה סלים, פעם
- 4 אחת לאכול. היא לא דיברה על זה. זו תרפית, לוחשים אותה. בסדר. זו אישה שלי הייתה,
- 5 וילדים שלי, מה לעשות. גם אני זה אני מקבל בשמחה.
- 6 ש. ויקי אמרת שאם היא הייתה אלימה כלפי הילדים בבית, זה בגלל שאנחנו אמרת לה
- 7 לעשות את זה.
- 8 ת. לא, אני לא אמרתי להיות אלומים, זה שמים וארץ. אני אמרתי לה דבר כזה. באה אלי
- 9 שמרית, ואמרה לי ש... מה ערואים לו, שוויקי הרביצה לו. נו, טלאלית. לא, לא טלאלית—
- 10 הילדה שלנו, נו, גואלקיה?
- 11 ש. הילדה שלנו, אתה לא זוכר.
- 12 ת. כן. הילדה של שמרית או אמרתי. עכשיו אני לא יכול לשנות הפרד, וכל זה, להפריד בינינו,
- 13 ואז היא תהיה עוד יותר אינדי. בואו נסדר את העניין אחרת אתה. אמרתי לשמרית, ואפילו
- 14 אתם יכולים לחביא אותה, היא תגיד את אותו הדבר - אמרתי לה: הילדים שלך והילדים
- 15 שלי זה אותו הדבר, אני אבא שלהם. כואב לי שהיא הרימה עליה יד, אבל סוג, לעשות
- 16 מלחמה אמרתי: אם אני עכשיו אפתח את הפה, היא תרביץ לי. ואז שתיכן תילכו מכות,
- 17 ואחר כך תלאז. אחר כך אמרת תיכנסו ותרביצו, ואז יהיה בלגן. אמרתי לה: את יודעת מה?
- 18 תשגיחי עליהן אבל אל תדייגי עליהן ידוים. אז תיא אמרה בסדר. אז היא הרימה ידוים,
- 19 כשאנחנו לא היינו. ואז כשהגעתי אמרתי: תקיפו את חכול בכעלמות. לזרוק אותה מחצבת
- 20 אני לא יכול. להראות את הדרך.
- 21 ש. ויקי מספרת על סיפור התגור —
- 22 ת. רק רצו. בזה הבנתם אותי או זה הנקודה. שלא רציתי שיהיה מלחמה בתוך הבית
- 23 שעדוריה ביניהן.
- 24 ש. ויקי מספרת שאתה נתת הוראה—
- 25 ת. זה היה לכה—
- 26 ש. לנזור - תקשיב לשאלה - לנזור את התקע של התגור שהיא השאירה דולק לצד בקומה,
- 27 כעונש על כך שהיא עשתה את זה.
- 28 ת. לא, אז זה לא נכון ככה, זה בדיוק אחרת. באה אליי אמרת, מריטה אליי טלפון: אתה הוצאת
- 29 היא השאירה את הזרן, היא מסכנת את כל הבית. היא אמרת לי שהיא מסכנת את הבית,
- 30 וזה וזה. אז אני אמרתי לה: טוב - אני לא בבית. היא הייתה משאירה ואז זה ככוננה פנינה.
- 31 זה האמת. את התגור. אני אמרתי לה: טוב, כשאני אבוא אני אספל בעייה הזאת. אז היא
- 32 חלכה וקרעה. כשהיא שאלה מי קרע, אמרתי: אני
- 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

- 1 ש. מי זה "היא קלעה"?
- 2 ת. אמרת, ואני אמרת—
- 3 ש. ולמה אמרת קלעה?
- 4 ת. אני אמרתי: אני אמרתי אני זה שקר. שלא יהיו פלחמות.
- 5 ש. ולמה היא קלעה?
- 6 ת. היא כעסה, שהיא לא קצרה בחשבול.
- 7 ש. וימי אמר לאמרת שתקדע?
- 8 ת. על רגלך. אני לא אמרתי לה את זה. אני רק הגנתי עליה.
- 9 ביהמ"ש. למה תן לא יכולות לדבר ביניהן? למה הן צריכות דרכן?
- 10 ת. הן לא היו יכולות להסתדר ביניהן. זה מעניין: הקטנות - הן חסדות. אבל לא רק עם ויקי
- 11 הייתה בעיה קשה מאוד. ויקי הייתה עושה את כל הבלגן, לא מנקה, לא רוצה לנקות, לא
- 12 רוצה לסדר... יחד אתן את כל הבית שלהן.
- 13 ביהמ"ש. אני מניחה שגם אתה השתתפת בניקיון.
- 14 ת. כן, כה שהן אמרו לו עשיתי.
- 15 ביהמ"ש. אמרו לך לעשות סמוגיה, עשית סמוגיה?
- 16 ת. כן, אני דאגתי להן.
- 17 ביהמ"ש. דאגת להן? אתה דאגת לך.
- 18 ת. אני מניתי להן ארונות, הרכבתי להן ארונות—
- 19 אז דאגתי להן. אם תו צריכים להביא רכבים כבדים, אז אני היתני, לא... זה לא ישבתי
- 20 רגל על רגל, ההפך - עבודת פרך. אם הן חיו בנייהן ססתכסכות, אני חייתי צריך למנות
- 21 בנייהן שלום, לשמור עליהן, עשיתי—
- 22 ביהמ"ש. אז למה היית צריך עוד ועוד נשים כל הזמן?
- 23 ת. עשיתי את התפקוד שלי, לא הזנחתי אותן.
- 24 ביהמ"ש. החיים שלך היו מאוד קשים, אתה אומר, אז למה היית צריך עוד נשים?
- 25 ת. לא יודע.
- 26 ביהמ"ש. למה היית צריך עוד נשים?
- 27 ת. לא... עברתי.
- 28 **המשד חקירה:**
- 29 ש. ויקי מספרת שהיא ישבה ביחד אתן באינטרנט כדי לחפש האם מותר לקיים יחסי מין עם
- 30 קטינה מתחת לגיל 14.
- 31 ו. לא ישבתי עם ויקי אף פעם במחשב. היא סתם משקרת. אם כבר, הייתי עם שמרית ולא
- 32 אתה.
- 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 אפריל 2012

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עצור)

- 1 היא אומרת שאתה אפילו אמרת לה שמצאת שמתו כל מנע למעט החדרה— ש.
- 2 לא. לא היו דבר כזה, זה סתם. אולי היא חזנה. מה שכן, זו הייתה שמרית, זו לא היא. ת.
- 3 התעניינות של שמרית, אני יודעו אני יודע מה היה קורה לה: זה כבר... שנים רבות. לפני... ש.
- 4 עשרים שנה? ת.
- 5 איך ויקי עזבה את החיים בוויולה? איך זה קרה? ש.
- 6 היא באה אלי ואמרה לי: גואל, אני רוצה לעזוב. אמרתו לה, אמרתו לה... אתה לי לא תראה. אם את רוצה, אני לא אעמוד בדרכך, אבל לי לא תראה. אז היא נשארה עוד תקופה, ת.
- 7 ואחרי זה באה אלי ואמרה לי: גואל, אני רוצה לעבור דירה. אמרת לי לעל, והיא קרימה לי תלפון. אמרה לי: גואל, אני לא יכולה כבר לסכול להישאר פה, אני רוצה לעבור דירה. ש.
- 8 אמרתו: לא נעלה בטלפון שיחה. אני אבוא, נשב, נדון בדברים. באמי, ישבתי. אמרתו: נשמע ת.
- 9 אותה. היא ואמרה לי: אני רוצה לעזוב. אמרתו: בסדר, תחפשי דירה, אני אעזור לך. אבל ש.
- 10 ויקי אנו לא הייתי באותו מקום. אז יודע איפה הייתי, אני הייתי מחוץ לעיר. ת.
- 11 מה היה הקשר שלך עם ויקי אחרי שהיא עזבה את הוויולה? ש.
- 12 היה קשר רגיל. ת.
- 13 מה זה אומר? ש.
- 14 לבוא לראות את הילדים, לבוא לראות אותה. ת.
- 15 היא אומרת שבאיזשהו שלב התנתק בינכם הקשר. ש.
- 16 היא היא. ת.
- 17 מה זה היא? ש.
- 18 חיה נתקה. היא נעלמה. ת.
- 19 ואיך הגבת? ש.
- 20 לא הגבתי. רוצה ללכת: שתלך. ת.
- 21 בואו אני אסביר. או-אפשר לתפוס שום דבר בכוח. ש.
- 22 בסדר, אבל יש לך שלושה ילדים. ביהמ"ש.
- 23 אחריכן יגידו: אתם רגבת אחריה ואתם איימת עליה ואני יודע... כמד וחיים, שלא היה ת.
- 24 דברים שעולם. רק צריך להבין שתי דברים שהן שיקור, ובאמת כואב לי, כחור נשים שתייתי ש.
- 25 אתן. אחר, שהיא אמרה שאני אמרתי שכולם כושחתים, וגם שופטים. אף פעם לא הייתה לי ש.
- 26 בעיה עם שופטים. ושאמרתי שחבל שהיטלר לא היסל את כל האשכנזים. אני חי עם ש.
- 27 אשכנזים, איך אני אשאל אשכנזים? ש.
- 28 אמרו שהיית לך בעיה עם המסדר. ביהמ"ש.
- 29 זה טרש לי בעיה עם המסדר, זה לא פלשלין, זה טללדות. אני כרע. ת.
- 30
- 31
- 32
- 33

המשרד חתמה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אמריל 2012

- 1 ש. למה?
- 2 ת. אני כועס שלא דאגו לי ללמוד, בתור ילד שלא דאגו לי להתלבש בתור ילד, אז מה אם אבא שלי היה איש מתחזקת ונפגע בסוון?
- 3 ביהמ"ש, איפה האימא שלך?
- 4 ת. אימא שלי הייתה חוכה. היו לה שמונה ילדים, מאדו הייתה חולה. אימא שלי לא הייתה חלילה אימא רעה. היא רצה אחריו, כאשת. אבל המסד רצה אחרת. בוי יודע כמוני מה המסד... יודע לעשות לכל מיני... דברים. הם היו צריכים לקחת אותי, לגדל אותי, לשפיר עליי. אני חלה מהסדינה.
- 9 **המשד חקירה**
- 10 ש. איך הכרת את ליה?
- 11 ת. ליה... דה בשביל לתקן עוד דבר: אבא שלי היה עובד עם חיים ויצמן. להצביע נשק מאצל קתל אביב. איפה חרבת, בית האריות, היה שם מחסני נשק, היו מייצרים.
- 12 ש. איך הכרת את ליה?
- 13 ת. אלקה?
- 14 ביהמ"ש, ליה.
- 15 ת. חוץ מזה, אני לא שונא. אם הייתי שונא, אז הייתי שונא כל איש ממסדי.
- 16 ש. ליה.
- 17 ת. אלקה - אלקה, זה היה ככה.
- 18 ש. ליה (יהודית הרמן).
- 19 ת. את... יהודית - אני אשרא לה יהודית, יהודית... ככה היא באה ל... את, לו, לאת. אבל לא היה לי שום קשר אתה. עם יהודית, אז... באחת הפעמים ביקשתי מונגה תודה, לגבי נסים, משהו כזה -
- 20 ש. תודה על מה?
- 21 ת. על זה שקורתי לו.
- 22 ש. לנסים?
- 23 ת. כן.
- 24 ש. מה הקשר בין ליה לנסים?
- 25 ת. לא יודע. השד שדי. אבל היה... אותו עניין. אבל לא משנה. אחר כך הוא באה אליי, לא יודע איך, הרימה לו טלפון אז הרמתי אלקה... לא, היא הרימה אליי. אמרה לי: תשמע, אני רוצה לחיות אתך. אחר כך אמרה: אני רוצה לשכב אתך ולחיות אישה שלך. אמרתי לה: בסדר.
- 26 ש. לית מספרת שאתה אמרת לה לא להגייט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

- 1 ת. לא להתגייס...! אה, לא בזמן הזה. שאת אופרת. קודם כול. אמרתי לה שתנסה להיות
- 2 דתייה, שתוכל, אם היא רוצה לבנות, להביא ילדים וזה. אבל היא אחר כך, היא רצתה
- 3 להתאבד, ואני לא ידעתי את זה. הלכתי לבית החולים ולא ידעתי. אחר כך היא סיפרה. אבל
- 4 היא לא סיפרה לבית המשפט - ידעתי שהיא רצתה להיות אתי.
- 5 ש. את זה גילית רק פה?
- 6 ת. כן.
- 7 ש. ליה אמרה שאמרת לה שהשם שלה, יהודית, מזכיר לך את העם היהודי - אתה שונא
- 8 אותו.
- 9 ת. לא, סתם צחקתי. רציתי שתחליף את השם, כן. שם מודרני, שם ופה.
- 10 ש. איך היא הגיבה לבקשה?
- 11 ת. כל השמות של הילדים שלו מזכירים את העם היהודי (צחקה). אז זה לא יכול להיות.
- 12 ש. איך היא הגיבה ל... רצון שלך שתשנה את השם?
- 13 ת. אם הייתי קורא לה שמות נוצריות - נן, מילא - אבל זה יהודי-יהודי. כשר.
- 14 ש. איך יהודית הגיבה לדעת שלך שתשנה את השם?
- 15 ת. או היא שינתה.
- 16 ש. איך נבחר השם ליה?
- 17 ת. היא בחרה. אני לא אוהב את השם יהודית, זה נראה כזה... מאיים, לא יודע. אמרתי לה:
- 18 תחליפי.
- 19 ש. ליה בספרת שהילדה שלכם קיבלת אידוע מוחי בגיל שנה וחודשיים, ואת דמי הנכות
- 20 שלה, שעמדו על 1,400 שקלים, שיודו אחר כך לאלף. אתה דרשת שתעביר אליך,
- 21 שתטמור את הכסף לשכור עורך דין טוב.
- 22 ת. כן, זה בדיוק כמו. זה בדיוק ככה. אבל אני עכשיו... לא יכול...
- 23 ש. למה היה צריך עורך דין טוב?
- 24 ת. בקטר לילדה.
- 25 ש. למה?
- 26 ת. לבית שביית חולים... לא, בטיפות חלב, חוריקי לה זריקה. ובאינטרנט כתבו שהזריקה הזאת
- 27 נשיתקת. ו... איך אומרים? זה מטעם. את האדם. את הילדה. אז רציתי עורך דין טוב. זה
- 28 כל העניין.
- 29 ש. איפה נמצא הכסף היום?
- 30 ת. אח... בזכותי את זה. לחובות, לכל מיני.
- 31 ש. מה שאמרתי לליה, לפני שאני אכנס לכלא. אה, לשיעור. מתי שנרצח, אני אבא לך את זה.
- 32 ביהמ"ש. אבל בזכות את זה, איך יכולת להביא?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

1 ת. לא, הייתי יכול לקחת מלאה. הייתי יכול לקחת מכולם, לא הייתה בעיה כל הזמן הייתי
 2 מנגלגל את הכספים. מפה לשם.
 3 איך היה להן את הרכבים? הן לקחו מלאה, חלונן מהמקם שלה. שתי רכבים אפילו.

המשד חסירה:

4 ש. לית מספרת שהיית מטייע אותה בהרבה מאד שבועות: אם תעשני יישרף לך הגרון, אם
 5 תסתכלי על נברים הילדים שלך יהיו חולים...

6 ת. ומה נראה לך? זה דבר רע? לא. צחקתי.

7 ש. 'אם תורידו את שבעת הנישואין מהיד, לא תזכי לראות יותר את הילדים'.

8 ת. זה לא. היא תורידה הרבה פעמים (צוחק). היא תורידה הרבה פעמים את הטבעת

9 ש. ליה גם אסרת שבמשך השנים חזרת שוב ושוב על כך שגילוי עריות זה דבר מאוד

10 נורמטיבי, שקורית בכל בית בישראל.
 11 לא זוכר.

12 ת. אבל היא תעודה... סתם. בתור... לתפוס אתה שירה.

13 ש. אלה גולן - איך הכרת אותה?

14 ת. אלה גולן. הכרתי אותה גם, אבל אתי... ו... התרחש רומן.

15 ש. כשהתרחש תרומן, מי היה בן הזוג של אלה?

16 ת. נסים. הוא לא רצה אותה.

17 ש. נסים לא רצה את אלה?

18 ת. כן. הוא לא רצה אותה.

19 ש. אלה אומרת שכשהיא גרה עם נסים וניסתה להיכנס להיריון ממך, אתה סיפרת לה שיש

20 הרכה נשים כאלה, גשומות, שיש להן ילדים ממך.

21 ת. אני לא יודע. אולי יש לי, אבל לא קשור אליה... לאלה.

22 ש. אבל לא אמרת לי את זה. היא רצתה.

23 ת. היא רצתה מה?

24 ש. שאני אכניס אותה להיריון, אלה רצתה. היא רצתה להסתיר, אני לא רציתי את זה. היא

25 רצתה להסתיר, שזו לא תהיה ילדה שלי. אני אמרתי: בואי נכנס את הפרשה. נבנה.

26 ש. מתי היא סיימה את האירוסים?

27 ת. כשאני אמרתי לה.

28 ש. אבל אני אמרתי לה, היא בעצמת.

29 ת. אלה גולן מתארת שהן היו מקריאות לך את המכתבים של נסים אחרות.

30 ש. טוב, אני לא יודע לקרוא.

31 ת. אם הייתי יודע לקרוא לא הייתי...

32

33

1470

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

03 אפריל 2012

- 1 ש. מה הייתה מערכת היחסים של אלה עם ההורים שלה?
- 2 ת. מאה אחוז. אה, לא. ביניהם לא אבל בניו לבית – זה מאה אחוז.
- 3 ש. למה?
- 4 ת. הם לא רבו, לא באו אליי, לא הסתכלו עליי מעין לא-יפה. רק לא רצו שנבוא אליהם, זה כל העניין.
- 5 ש. מתי שמרית הפכה להיות בת הזוג שלך?
- 6 ת. מהצבא.
- 7 ש. כשהיא הכירה אותך, שמרית הייתה בצבא?
- 8 ת. לא יודע... כן. כשהיא חכירה אותי היא הייתה בצבא. פנהי אליה אחרי הצבא.
- 9 ש. איך היא הפכה להיות בת הזוג שלך?
- 10 ת. איך היא הפכה להיות בת הזוג שלי היא באה להיות בת הזוג שלי. דרך אגב, כולן באו להיות במקום הזה שלי...
- 11 ש. אף אחד לא טען שלא, אבל איך זה קרה? חילת.
- 12 ת. טעיין הביאה אותה. זה היה ב... אן, בישראל. וויברנו, זה היה בסדר.
- 13 ש. כמה ילדים משותפים יש לך ולשמרית?
- 14 ת. ייבבה ילדים!
- 15 ש. משותפים יש לך ולשמרית.
- 16 ת. אני חושב זה או – שבע או שמונה.
- 17 ש. אני כבר לא יודע. תאמיני, רן באו, אמרו – אני לא יודע!
- 18 ת. מה הן אמרו?
- 19 ש. אילנית אמרה יש לה ארבע ילדים ממני, ואני חושב שלוש.
- 20 ת. כמה ילדים בסך הכול יש לך?
- 21 ש. עשרות. אני לא יודע. אפילו יש כאלה שהלכו עם האימוכות.
- 22 ת. ביחמי"ש, אתה לא יודע כמה?
- 23 ש. עד חזים אני לא יודע כמה.
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32

החלטה

נרחה לתמשך הקירתו הראשית של הנאשם לתאריך 17.04.12.

1470

1471

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רגון (עציר)

03 אפריל 2012

יש להביא את הנאשם באמצעות השב"ס והליווי.

ניתן והודע היום י"א ניסן תשע"ב, 03/04/2012 במעמד הנוכחים.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

רגון - י. יסק, שופט	נדרים ויסק, סופרת	נורית אהרן, שופטת אב"ד
---------------------	-------------------	------------------------

- 9
- 10

הוקלד על ידי: נמר רוזי

[Large diagonal watermark stamp]

1471